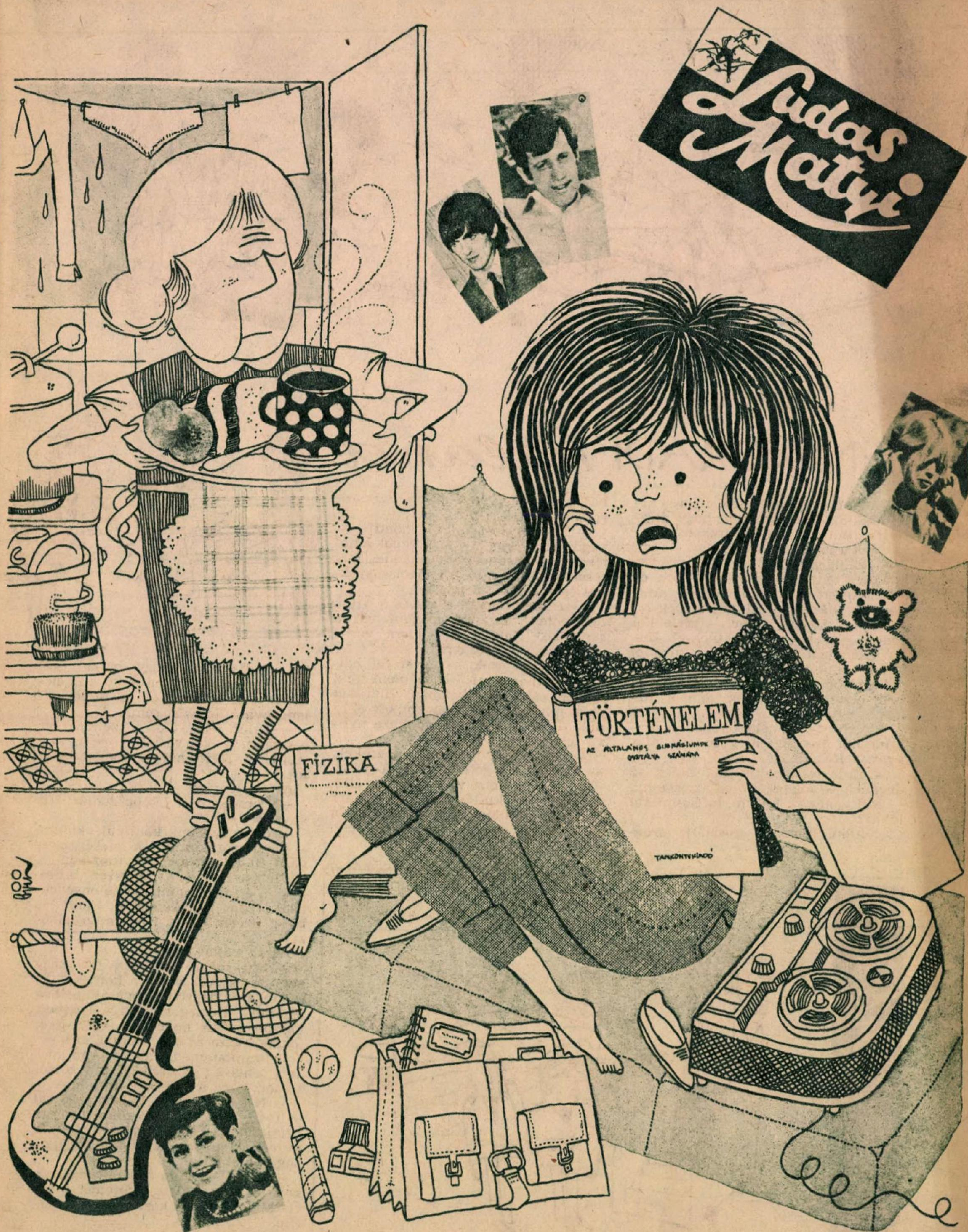
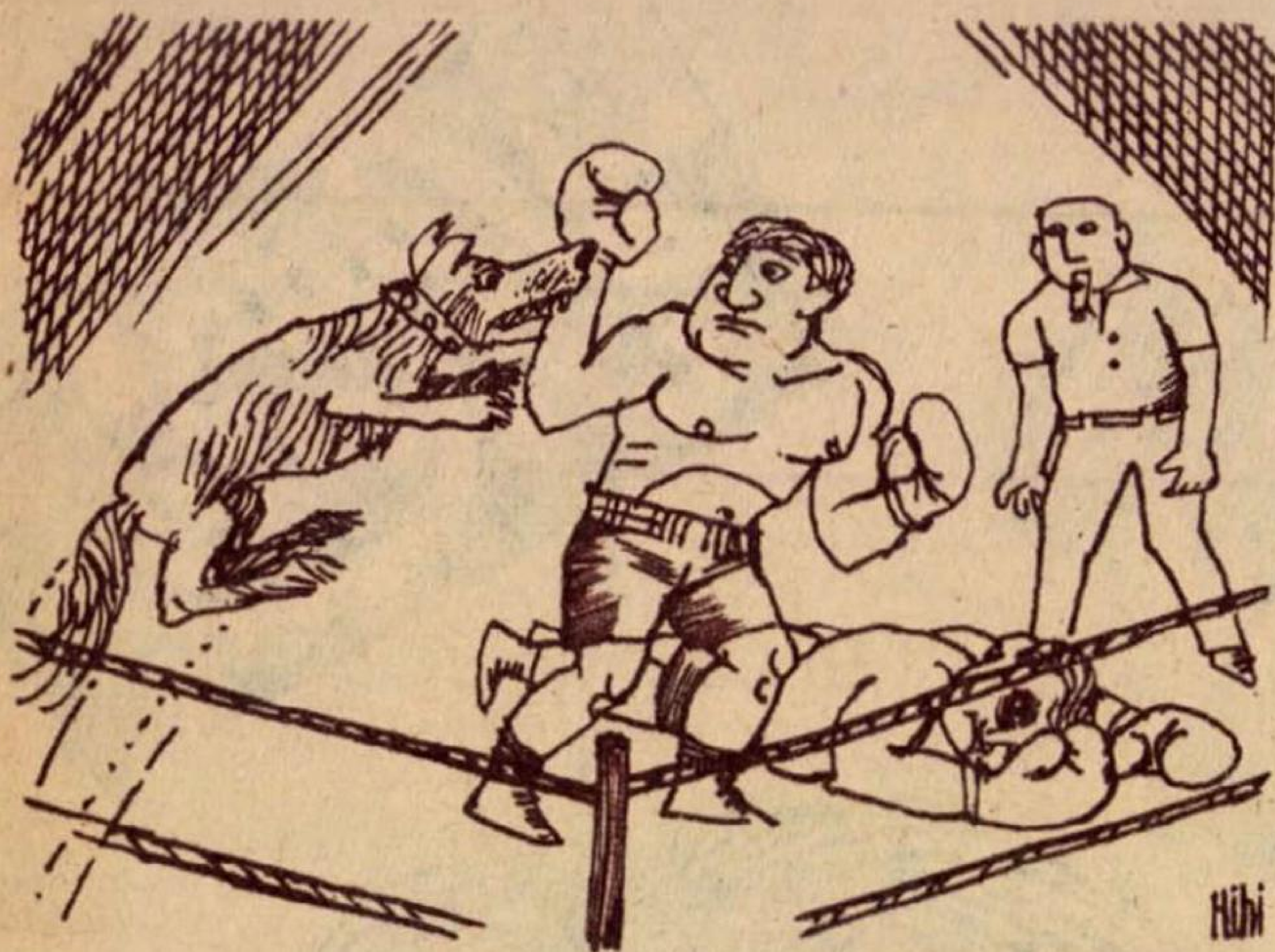
XXI. évfolyam 21. szám Ára: 1 forint 1965. május 27

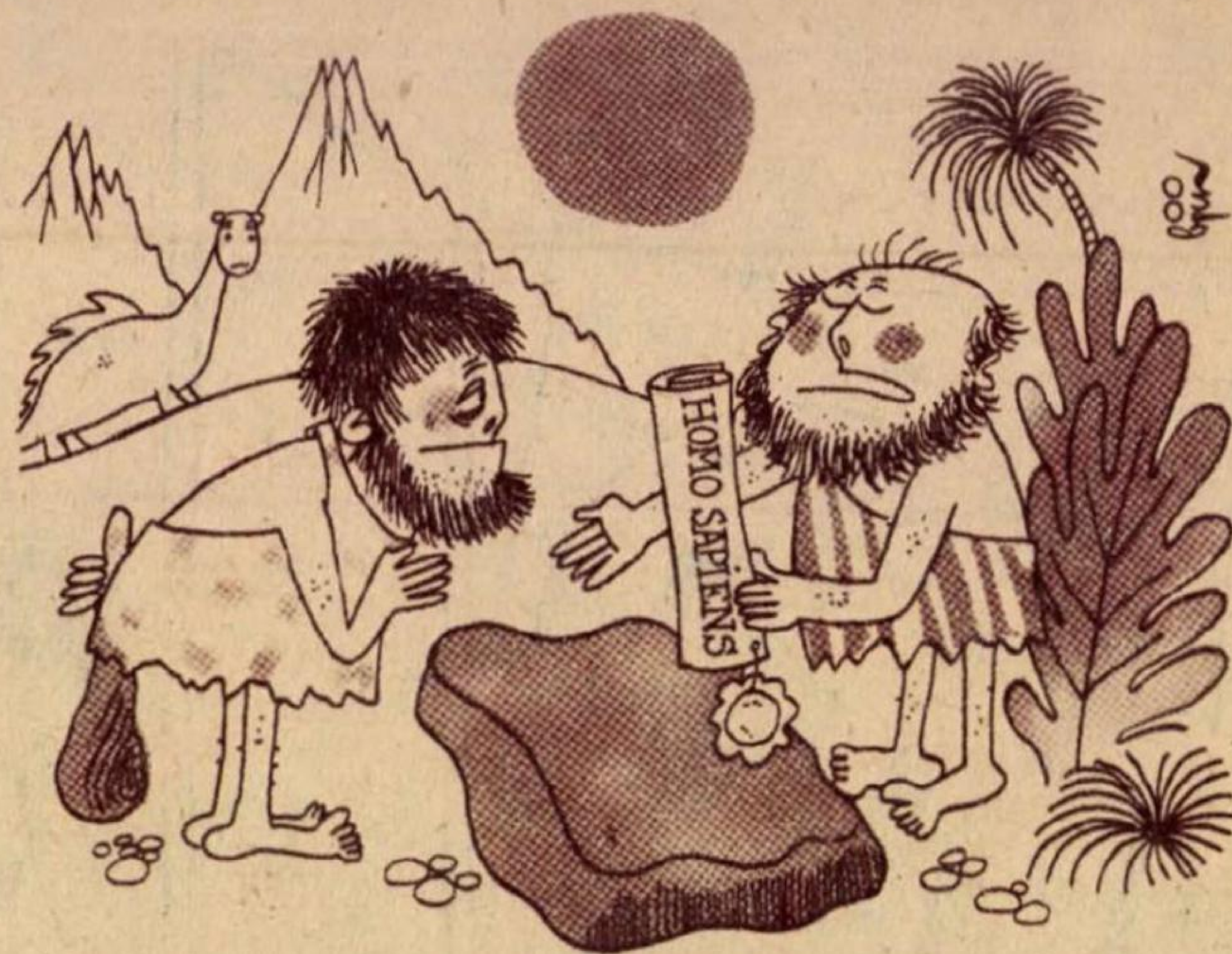
— Borzasztó lehetett a rabszolgák sorsa, anyu ...

(Revünk a 8—9. oldalon)

Bántják a gazdit

Kinevezés

LENINGRÁDI *kaland*

Az embernek már csak azért is érdemes külföldre utaznia, hogy megtudja: külzete alapján miként vélekednek róla honfitársai.

A leningrádi Európa Szálló meglehetősen telített éttermében ülök és elmélyülten vacsorázom éppen, amikor egy házaspár állapodik meg az asztalom mellett. A férfi kézjelekkel érdeklődik, hogy leülhetnek-e? Udvariasan bólintok és eszem tovább. Egész délután étlen-szomjan szaladgáltam a csodálatos Ermitázs termeiben, olyan éhes vagyok, mint a farkas.

A férfi és a nő helyet foglal az asztalomnál. Beszélgetni kezdenek. Magyarul. Rólam.

— Érdekes kobakja van ennek az ürgének, — állapítja meg az asszony.

— Mit gondolsz, kicsim, kiféle-miféle lehet?

„Kicsim" tűnődve gusztálja érdekes kobakomat, én pedig szívszorongva fülelek.

— Tipikus tojásfej — mondja ki végül az ítéletet. — Ma reggel amerikai turistacsoport érkezett ide. Biztosan közülük való. Az angolszászoknál elég gyakori a tojásfej.

Kezemben megáll a kés és a villa, dermedten bámulok magam elé a semmibe. Nekem tojásfejem van?! Angolszász tojásfejem?!

— Figyeld csak, — nevet fel halkan, finoman a nő. — Már nem tömi magát, csak néz bambán. Biztosan most jutott eszébe, hogy amikor elindult világkörüli útjára, odahaza nyitva felejtette a vízcsapot.

— Olyanok ezek, mint a gyerekek, — magyarázza jóindulatúan a párja. — A technikához van érzékük, elismerem, de kultúráltan viselkedni nemigen tudnak, és sok közöttük a teljesen műveletlen. Ez is olyan lesz.

Százat egy ellen, hogy néhány detektívregényen kívül a fickó még életében nem olvasott el egyetlen valamirevaló könyvet sem.

— Talán lebecsülöd a szellemi képességeit, — kel védelmemre az asszony. — Nézd, milyen magas homloka van.

A férj legyint.

— Persze, mert kopaszodik. Mit szeretnél enni?

— Csak valami könnyűt, kicsim, — feleli szórakozottan a feleség, mert most figyelmét a ruházatom köti le. — Ízlése nincs, az egyszer biztos. Pesten én még munkába se engednélek olyan nyakkendővel, amit ez hord. Szerinted mi lehet a foglalkozása?

Amaz vállat von:

— Mit tudom én?! Az fix, hogy nem az eszével keresi a kenyerét. És az idegei is nagyon rozoga állapotban lehetnek. Remeg a villa a kezében, folyton a hús mellé bök vele. Nem sokáig húzza ez már. Tudod, az a pokoli munkatempó, ami ott van, meg az a rengeteg szörnyfilm, amit a mozikban, meg a televízióban adnak...

— No és persze a töméntelen ital — teszi hozzá szánakozóan a nő, és áthajolva az asztalon, mosolyogva int a terítékem mellett fekvő étlapra, hogy elveheti-e?

— Oké! — dünnyögöm angolszászul, és szomorú tojásfejemet a sok viszkitől reszkető kezeim közé temetem.

Kürti András

LÉGI KIKÖTŐ

Várnai György rajza

GRETA GARBO — MAI SZEMMEL

„Az isteni Garbo" – ahogyan a harmincas években nevezték a filmszínésznők filmszínésznőjét, Párizsban újra műsoron van. A Metro-Goldwyn-Mayer filmgyár Garbo-fesztivált tart az Avenue Filmszínházban. A következő híres Garbo-filmeket játsszák: „Krisztina királynő", „Walewska Mária", „Grand Hotel", „Camille" és „Karenina Anna". Miss Cynthia Grenier, a New York Herald Tribune munkatársa egy kis közvéleménykutatást rendezett a fiatal nézők között, és a következő megállapításokat szedte össze: 1. Garbónak rémes alakja van, 2. Nem tud játszani, 3. Nem lehet tudni, mit ettek rajta a férfiak, 4. Sophia Lorennak szobalánya sem lehetne, 5. Félszegen mozog, 6. Mire olyan gőgös?

Véleményünk szerint ezek a megállapítások igazságtalanok. Garbo igenis kitűnően játszik például a Karenina Annában. Arról nem tehet, hogy esetleg a szöveg gyenge.

„Ki mit tud?" — amerikai módra

Mészáros András rajza

– Ön most helyet cserél Don Fernandóval!

BÉKE-IDŐJÁRÁS

Szűkszavú hivatalos közlemény tudatta a világgal, hogy az indiai—pakisztáni határon, Kutch térségében, rövidesen beáll az esős évszak, a területet víz önti el, s ennek következtében — idézünk — „a hadicselekmények kiújulásától nem kell tartani". Talán még pontosabb lett volna, ha így fogalmazzák meg a hír lényegét: „A kedvezőtlen időjárás miatt a háború elmarad."

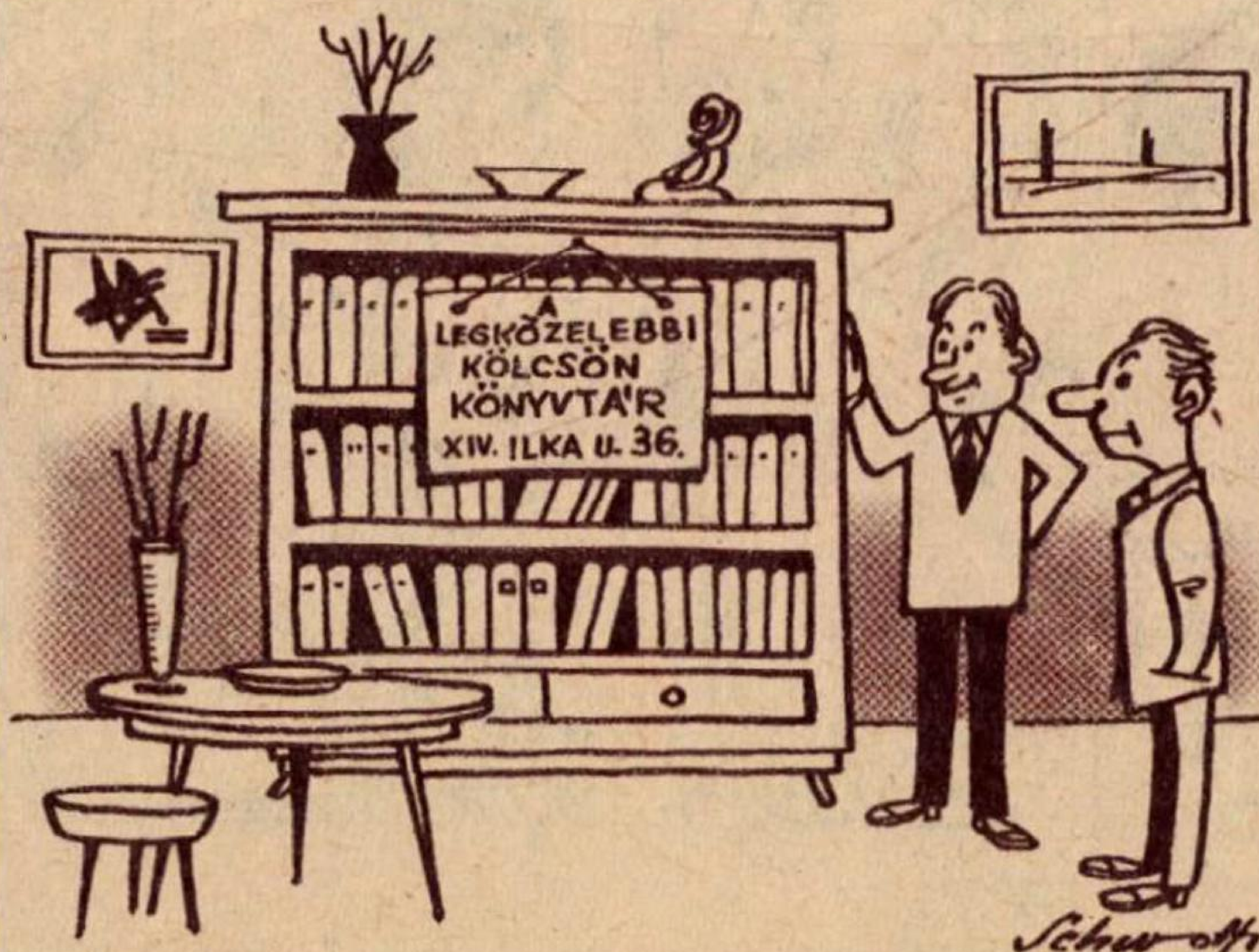
Az örvendetes ázsiai esemény újra felveti az időjárás szerepét a béke megőrzésében. Nincs az az ítéletidő, amely pusztítóbb lenne egy aránylag csendes háborús napnál. Sajnos, azok az erők, amelyek az időjárás alakulását befolyásolják, úgy látszik, még mindig nincsenek tisztában a békés egymás mellett élést elősegítő meteorológiai lehetőségekkel. Az az eső például, amely mostanában oly gyakran elmossa az angliai teniszversenyeket és krikettmérkőzéseket, hol volt akkor, amikor a rómaiak elözönlötték Britanniát? S vajon nem az időjáráson múlott, hogy Caesar híres galliai hadi kommentárja nem árvízi riport lett? Véleményem szerint kiadós záporokkal és árvízveszéllyel a tatárjárást is el lehetett volna kerülni, mert Batu kán seregében csak a lovaglás volt kötelező, az úszás nem, s egykori krónikák szerint a tatárok a víztől jobban undorodtak, mint a békemozgalomtól. Jégeső hatására hunok és rómaiak versenyt menekültek volna Katalaunumnál, s egy jó kis tornádó Napóleon híres kalapját is elsodorta volna Austerlitznél. A waterlooi csata napján sem az volt a baj, hogy későn állt el az eső, hanem az, hogy egyáltalán elállt. Ha beköszöntött volna Belgiumban az esős évszak, akkor a Szent Szövetség talán elismerte volna az első császárságot, vagy pedig Napóleon ment volna vissza Elba szigetére, amelynek éghajlata mérsékelt és egyenletes.

De nézzük a jelen feladatait! Mivel a tudomány mai állása már lehetővé teszi az időjárás tervszerű kialakítását, azt ajánlom, hogy alakuljon meg az ENSZ Biztonsági Meteorológiai Tanácsa, s ez a szervezet éberen őrködjék a világbéke felett. Ha valahol felüti a fejét az agresszió, azonnal küldjön oda kedvezőtlen időjárást, amely minden harci kedvet eláztat. Forgószelet a harctereknek, záporesőt a sündisznóállásoknak, jégesőt a vezérkaroknak! Dominikában például egy szökőár talán szökésre késztetné a tengerészgyalogosokat. El kell érni, hogy a katona, ha rohamra lelkesítik, méltatlankodva kérdezze:

— Ebben az esőben?!!

Feleki László

Előrelátás

Próbatétel

Az új igazgató jó híre akkor kapott lábra a vállalatnál, amikor Gerendás bácsit, a hivatalsegédet nyugdíjazták. Az új igazgató lépett közbe, hogy továbbra is maradjon ott az öreg a havi ötszázért.

S nem múlt el nap, hogy ne tett volna valami jót.

A jó hír persze lassabban jár, mint a rossz, de az új igazgatóról azért hamar elterjedt, hogy van szíve és törődik a dolgozókkal.

Csak egyedül Teplák Albert nyugtalankodott.

— Új seprő jól seper — mondogatta, amikor innen is, onnan is dicsérték az új igazgatót.

De múltak a hónapok, s Teplák magára maradt a kétkedésével.

Az új igazgató már nem is volt új, és még mindig azt mondták róla, hogy áldott jó ember, hogy megtesz mindent, amit lehet, hogy nem tud nemet mondani és szobájának ajtaja mindenkor nyitva áll a dolgozók előtt.

Csak egyedül Teplákot nem lehetett erről meggyőzni.

— Nincsen ilyen igazgató — vitatkozott. — A tapasztalás a legfőbb érv. Majd én kipróbálom.

Másnap bekopogott igazgatójának mindig, mindenki előtt nyitott ajtaján.

Fizetésjavítást kért.

És kapott.

— Köszönöm. Hálásan köszönöm — hálálkodott Teplák. — Valóban áldott jó szíve van az igazgató kartársnak.

Alig telt el egy hét és Teplák ismét felkereste az igazgatót.

— Ne tessék haragudni, — kezdte —, de ki máshoz fordulhatnék ügyes-bajos dolgaimmal?

— Csak nyugodtan Teplák kartárs! — felelte a főnök. — Ki máshoz is?

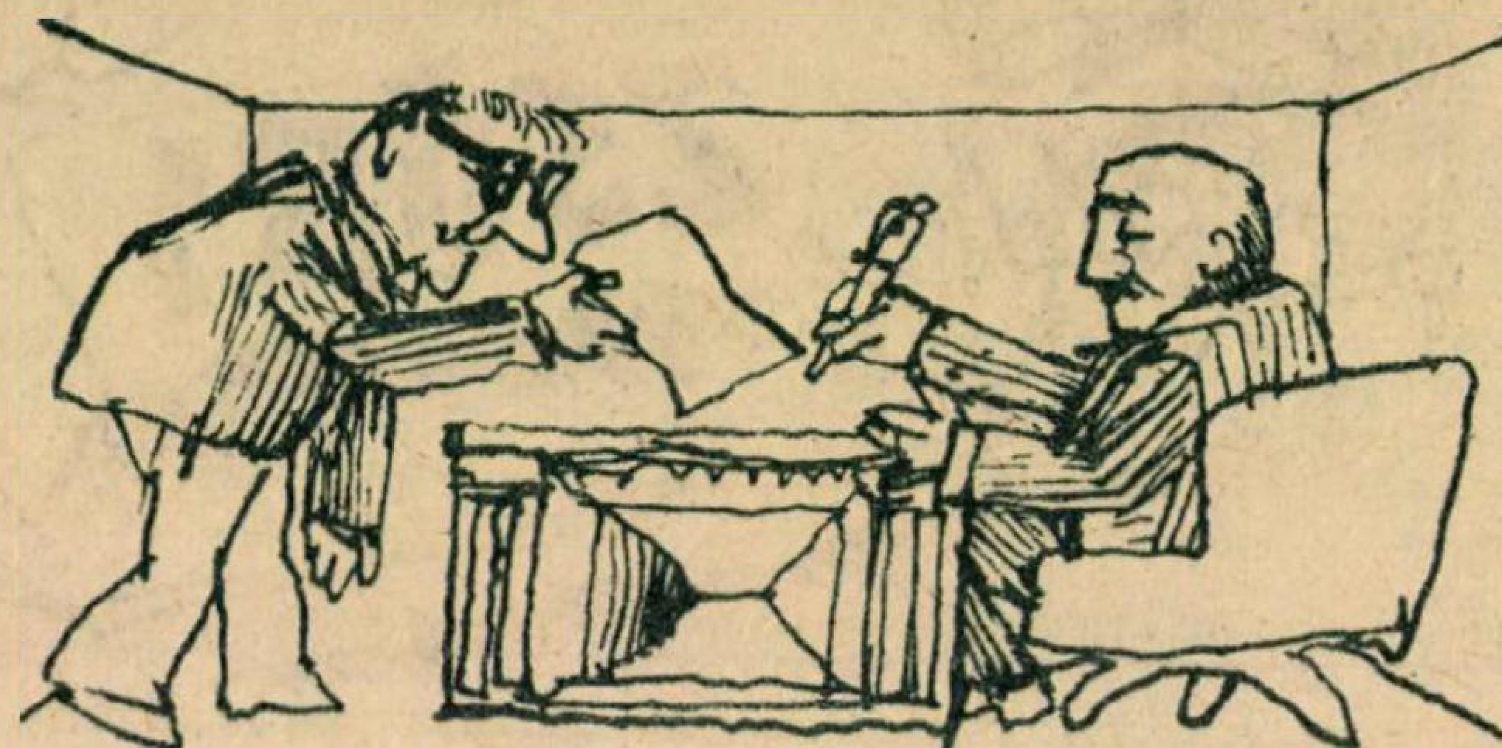
És Teplák a biztatásra nyugodtan elővett egy OTP űrlapot.

— Szinte már az az érzésem — mentegetőzött —, hogy visszaélek az igazgató kartárs türelmével. De vajon ki máshoz is fordulhatnék?

— Csak ki vele Teplák kartárs —, szólt barátságosan a főnök. — Valóban, ki máshoz is?

— A sógoromat ajánlanám a budai telepünkre...

És Teplák sógorát felvették a vállalat budai telepére.

— Ötezer forintot szeretnék felvenni — mondta. — Arra gondoltam, hogy az igazgató kartársat kérem fel kezesnek...

— Jól gondolta — felelte a főnök, miközben aláírta a kölcsönigénylést.

— Köszönöm. Hálásan köszönöm — rebegte Teplák. — Nemhiába jó a híre az igazgató kartársnak. Valóban törődik a dolgozókkal.

Néhány nap múlva Teplák ismét bekopogott az igazgatói szoba ajtaján.

— Köszönöm. Hálásan köszönöm. — ismételte Teplák önmagát. — Nem hiába az a híre, az igazgató kartárs valóban mindent megtesz, amit csak lehet.

És Teplák Albert mindent kért:

Két szobás, összkomfortos lakást a zöld övezetben — tavasszal.

Két hetes beutalást a vállalati üdülőbe — nyáron.

Szabálytalan szüreti pótszabadságot — ősszel.

Ötnapos vidéki kiküldetést, hogy államköltségen részt vehessen unokahúga lakodalmán — télen.

És mindent megkapott. Mert a főnökének áldott jó szíve van és nem tud nemet mondani.

Most már Teplák sem fukarkodott a dicsérettel.

— Nem hiába jó a híre — mondta a kollégáinak. — Ilyen igazgató nincs több! Nemcsak szíve van, de lelke is! Mindent megtesz a dolgozóért...

Teplák Albert most már tökéletesen elégedett volt a főnökével.

Egy napon híre kelt, hogy a vállalat kéthetes tanulmányútra Párizsba küld valakit.

Teplák Albert megint bekopogott főnökének mindenkor mindenki előtt nyitott ajtaján:

— Köszönöm az igazgató kartársnak irántam eddig tanúsított atyai jóságát...

— Mi jut eszébe Teplák kartárs?! Az ember megtesz mindent, ami csak módjában áll.

— Éppen ezért jöttem az igazgató kartárshoz. Tessék engem jelölni a párizsi kiküldetésre.

— Sajnos nem tehetem. Perényit jelöltem. Jól dolgozik. Megérdemli és jól beszél franciául.

Teplák diadalittasan tért vissza a szobájába és így szólt a kartársaihoz:

— Piszok egy alak a mi főnökünk, a füle botját sem mozgatja a dolgozóért...

Földes György

Jucika, a férje és a bejárónő

Pusztai Pál rajza

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

A pesti eresz folytatásos regénye

Lapunk ez év január 28-i számában „A pesti eresz regénye" címmel cikk jelent meg, melyben foglalkoztunk a bürokrácia akadályai között botladozó újítással, a műanyag-eresszel. Megírtuk, hogy ez sokszorosan tartósabb lévén hagyományos bádogkollégájánál, új fejezetet nyithatna a csöpögő pesti ereszek eddig nem éppen derűs regényében, mert sokmilliós kártól óvná meg a főváros épületeit. A cikkre több észrevétel is érkezett. Egyebek között a gyártásra hivatott Műanyagipari Termelőszövetkezet kesergett joggal afölött, hogy a hasznos kezdeményezés három éve haszontalanul cselleng a felsőbb fórumok kanyargós útjain.

Megkeresésünkre most levelet kaptunk az Építésügyi Minisztériumtól. Ebben egyetértenek azzal, hogy a tartós műanyag-ereszcsatornák alkalmazása indokolt és erre az évre már be is tervezték tíz tonna ilyen csatorna gyártását.

Csakhogy a műanyag-termékek készítését nem az Építésügyi, hanem a Nehézipari Minisztérium lenne hivatott irányítani, ez pedig a gyártást az Építésügyi Minisztérium többszöri felkérésére sem indította meg.

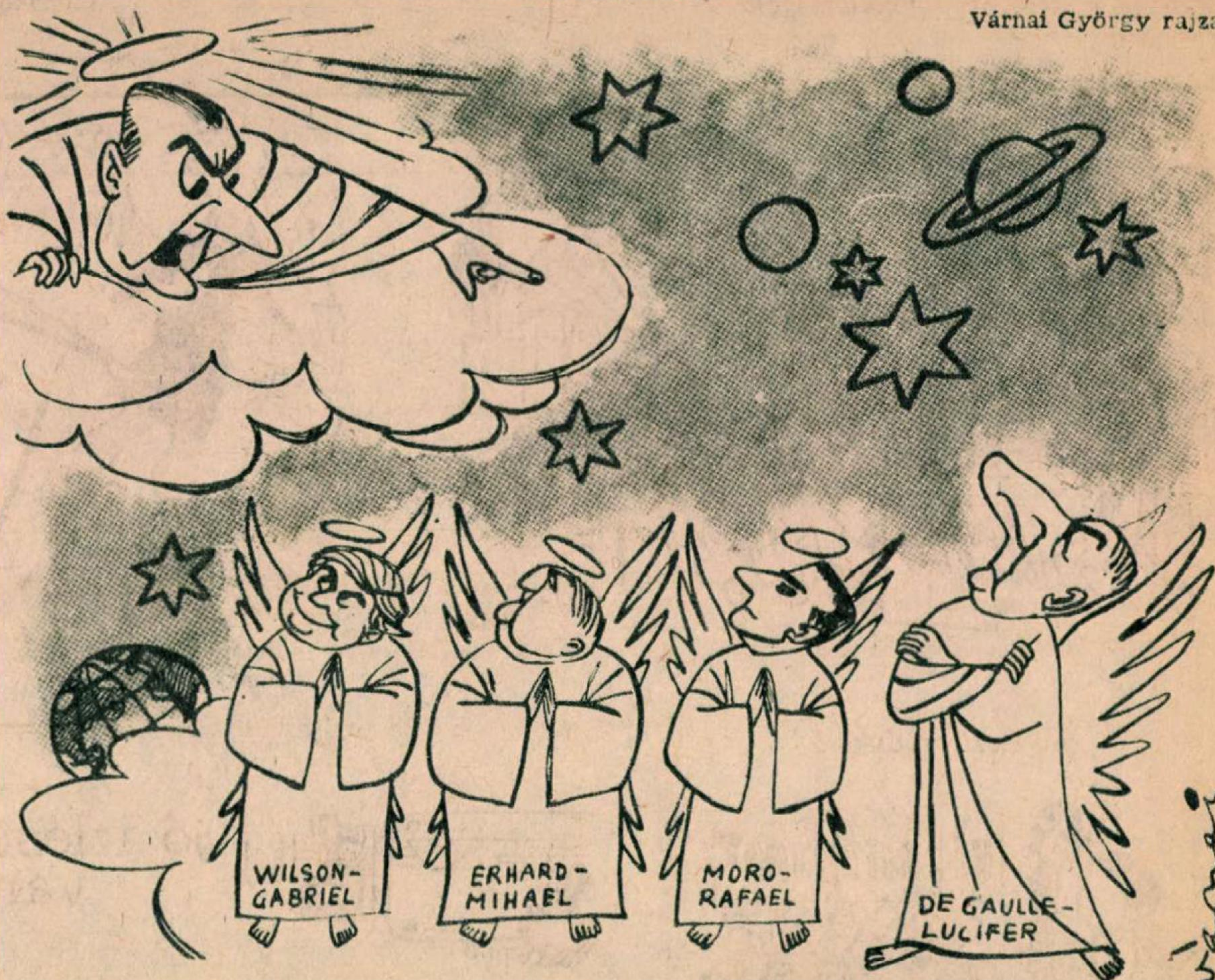
Eddig a pesti eresz regényének második fejezete. Várjuk a Nehézipari Minisztérium válaszát, és ha ez megérkezett, közöljük a regény befejező részét.

(fülöp)

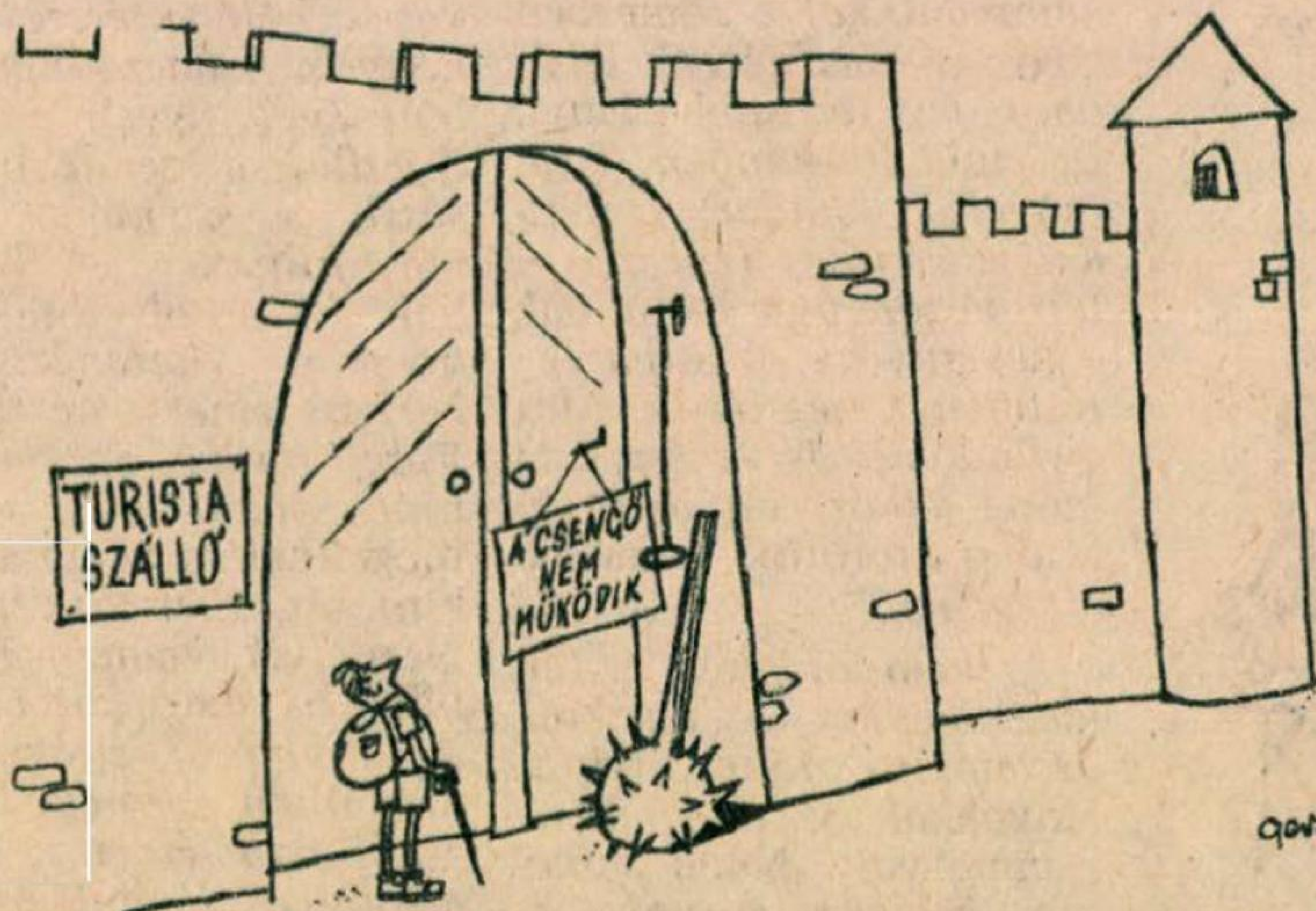
Madách után

Várnai György rajza

JOHNSON ÚR HANGJA: S te, Lucifer, hallgatsz, önhitten állsz,
Dicséretemre nem találsz-e szót
Vagy nem tetszik tán, amit alkoték?

Ötletes megoldás

MIRE JÓ A NŐI KLUB?

A London Opinion munkatársa interjúvolta egy női klub ifjú tagját, és többek között megkérdezte:

– Hányszor jár el a klubba hetenként?

– A szüleim úgy tudják, hogy mindennap...

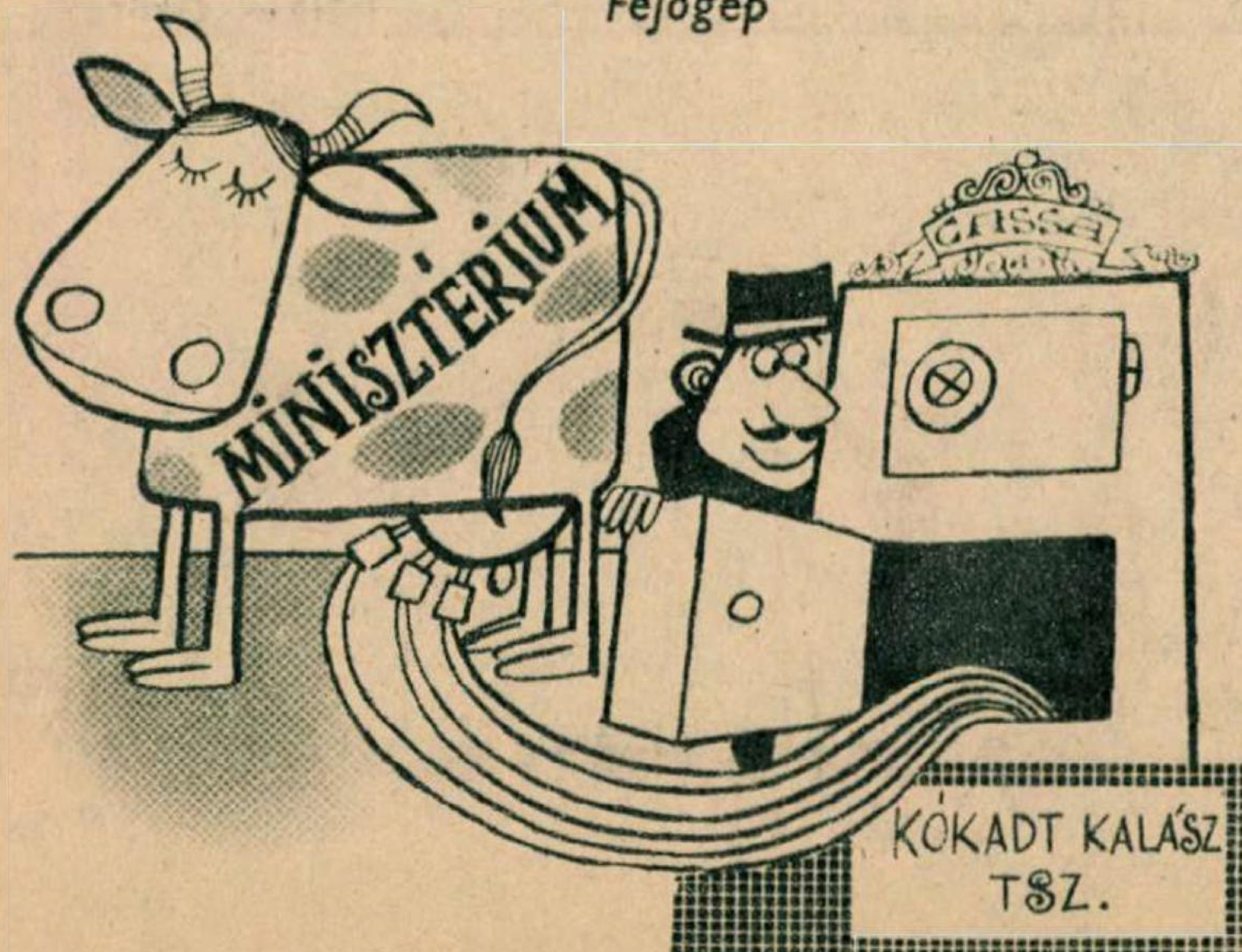
– S valóban?

– Havonta két-háromszor...

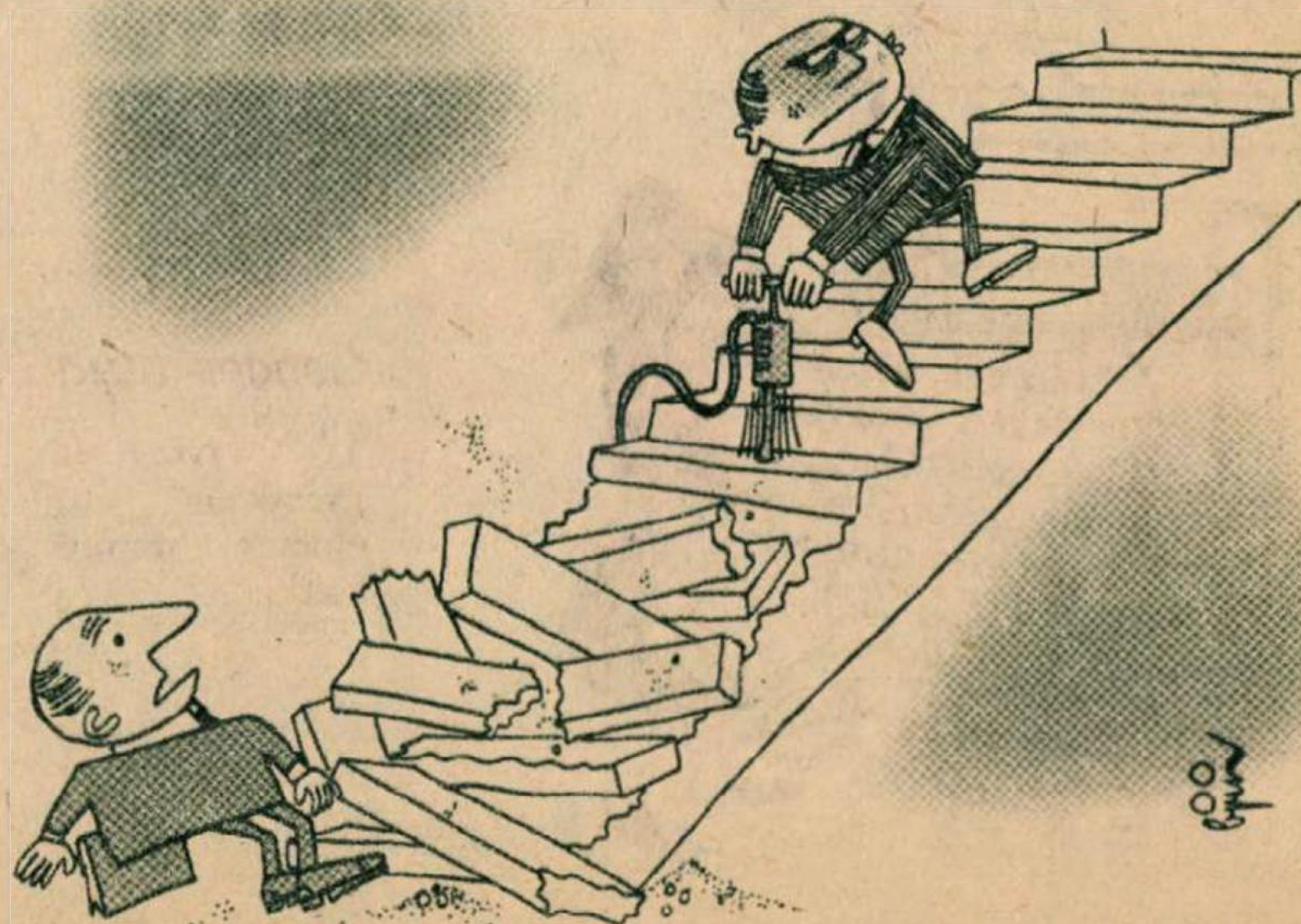
– Mit csinálnak ott ilyenkor?

– Nélkülözzük a férfiakat.

Fejőgép

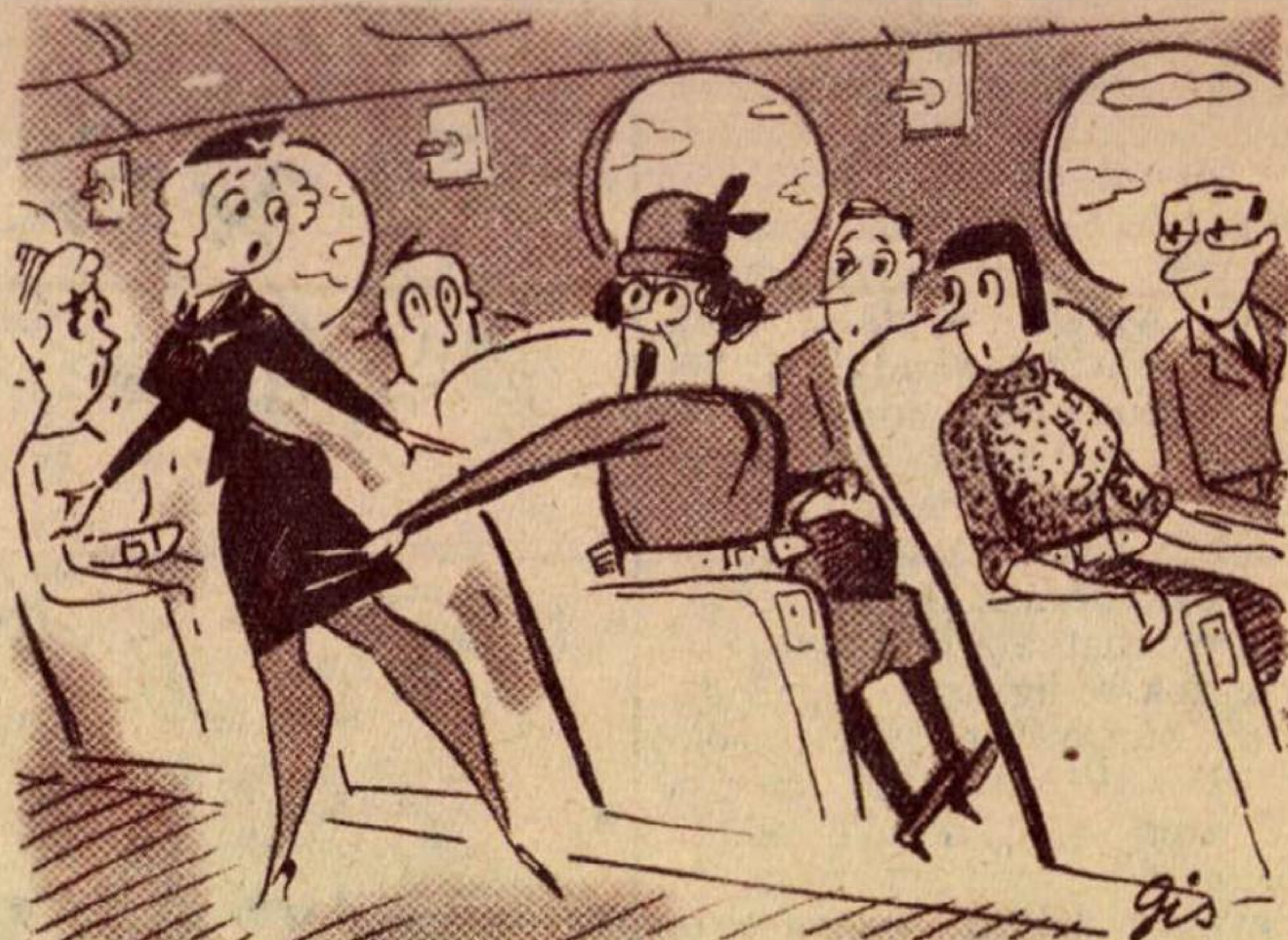
Önző ember

Önkiszolgáló

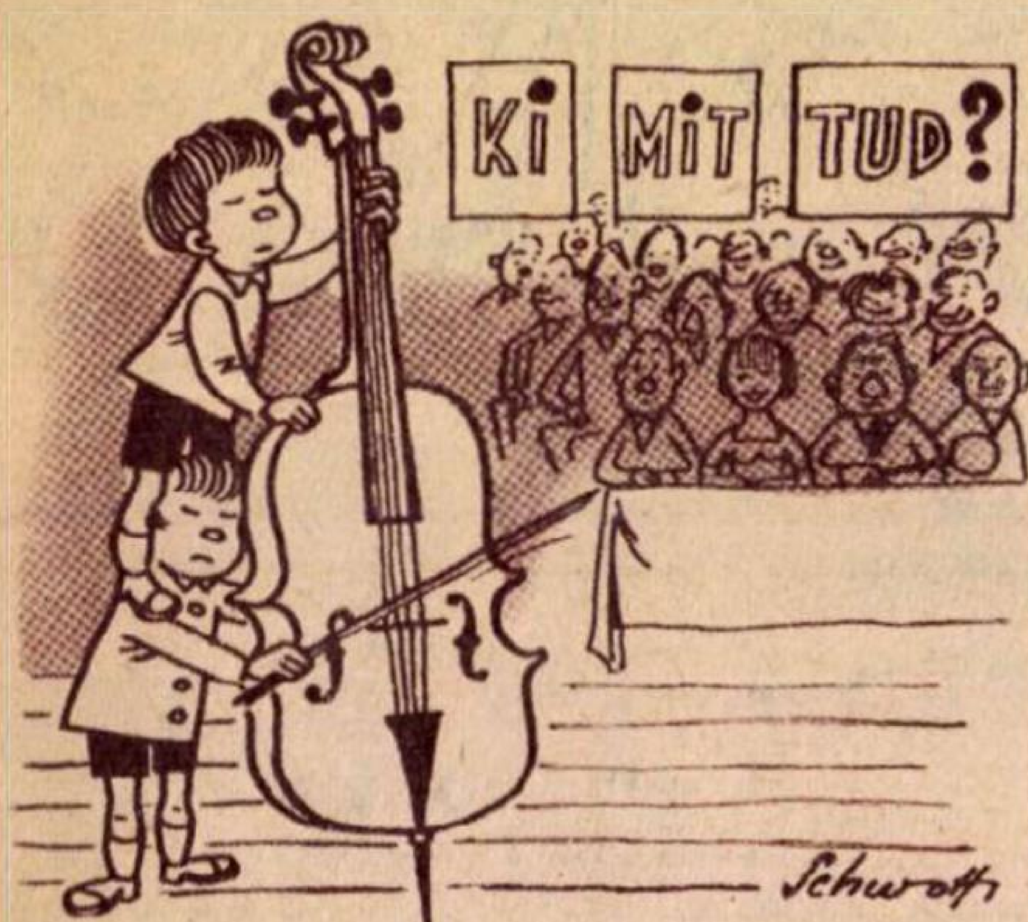

Szórakozott repülőutas

– Azonnal nyissák ki az ajtót! Rotterdamban le kellett volna szállnom ...

Művészi produkció

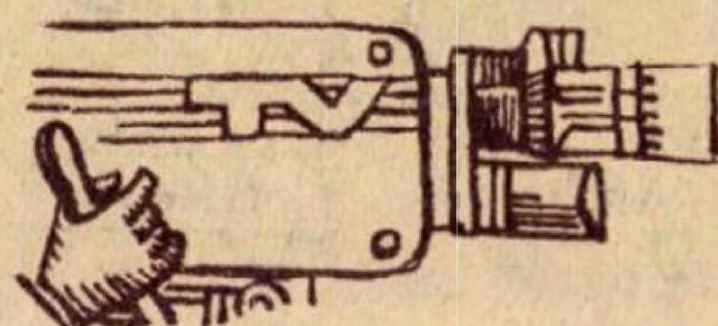
Merész újdonság

– Untam már azt a csíkost!

Fontos közlemény

jó ízlésük van

Kiknek?

A tévé-operatőröknek!

Ezt nemcsak a riportok, helyszíni közvetítések, tévé játékok bizonyítják, hanem az is, hogy mindig fel tudják kutatni a kamerájukkal a tömegben vagy a nézőtéren található legcsinosabb lányt. Ez tulajdonképpen népművelési feladat: esztétikai ízlésünket fejleszti. A férfi-nézők úgy bámulnak a képernyőre, mintha egy festményt néznének. Még elgondolni is rossz, mi lenne akkor, ha rossz ízlésű operatőrök lennének a tévében!

A kamera gép és én idegenkedem a gépektől, de amióta nőket fixíroz, lányokkal szemez, barátommá vált. Néha cinkosan összekacsintunk, és ilyenkor mintha azt mondaná: „Ehhez a kislányhoz mit szólsz? Tetszik?" Vagy: „Ez se rossz, mi? Na, milyen vagyok hozzád? Nem tetszik? Akkor várj egy kicsit, keresek neked valaki mást..."

S láthatunk fekete hajú, mandulaszemű ifiasszonyokat és szőke hajú, ábrándos tekintetű lányokat... Néha észreveszik, hogy a kamera kigúvadt lencsével figyeli őket... Ilyenkor a szendébbek lesütik a szemüket, vagy elfordulnak... A bátrabbak elmosolyodnak, és hosszan visszanéznek... Farkasszemet néznek... Van, amikor az operatőr már nem bírja tovább idegekkel és elkapja a tekintetét, illetve a gépét... Némelyik kamera a nők lábát is megnézi, és olykor-olykor elrévedezik, megpihen egy-egy szép, gömbölyű térden ... Megértem!... Jó fiúk ezek az operatőrök, megosztják velünk a kis örömöket...

Sajnos, nem hagynak minket koncentrálni, nem adnak időt az alaposabb tanulmányokhoz, mindig vissza-visszatérnek a színpadra vagy az előadói emelvényre, ahol valamilyen műsor megy éppen, valaki beszél valamiről, vagy nem is beszél, hanem énekel, de hogy ki és miért beszél, vagy miről énekel, arról fogalmunk sincs... Ezek az intermezzók – két szép nő között – megzavarnak minket, kizökkentenek a hangulatunkból, felriasztanak álmodozásainkból. Minek ez? Mire jó ez? Elég, ha csak a szép lányokat mutogatják, de ha lehet, valamivel részletesebben.

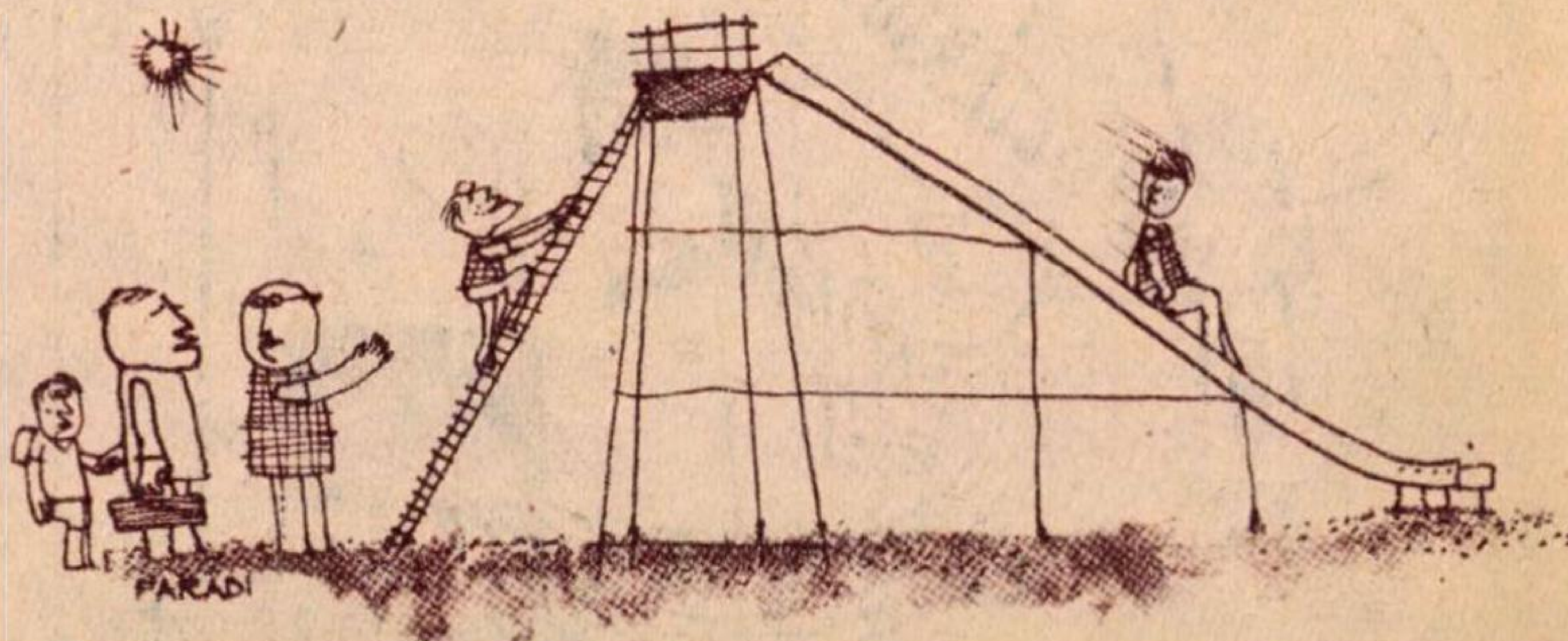
Még csak annyit: nekem a fekete hajú, nagy szemű lányok tetszenek a legjobban.

De lehet szőke is. Nem akarok beleszólni a televízió belügyeibe.

Mikes György

Gondos atya

– Az én gyerekeim az életnek tanulnak!

Puszta Pál rajzai

Érdekeltté kell tenni a dolgozókat!

HIVATAL
Postamunka – eszményi fogyókúra!

IPAR
– Csak csengessen és én jövök minden elkészült tucatért!

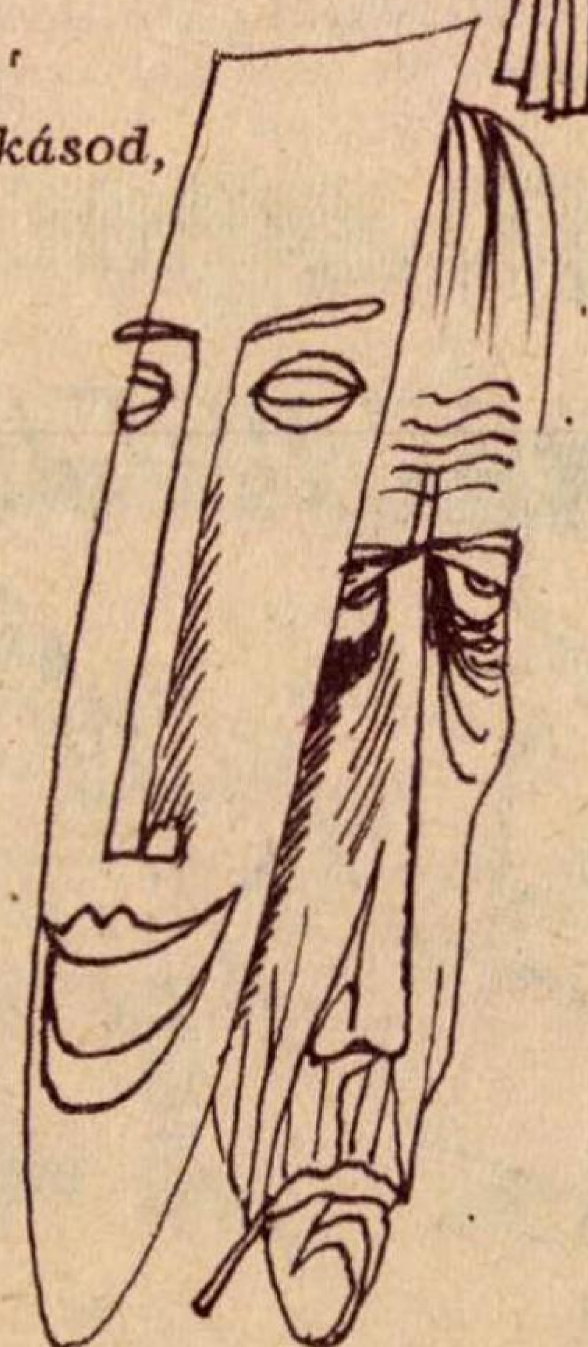

ÉPÍTŐIPAR
– Prémium nincs, de a második emeletről már csodaszép a kilátás!...

MEZŐGAZDASÁG
– Gyerünk, munkára fel! Legalább akkora legyen a kukorica, hogy el lehessen bújni benne...

SZINHÁZ

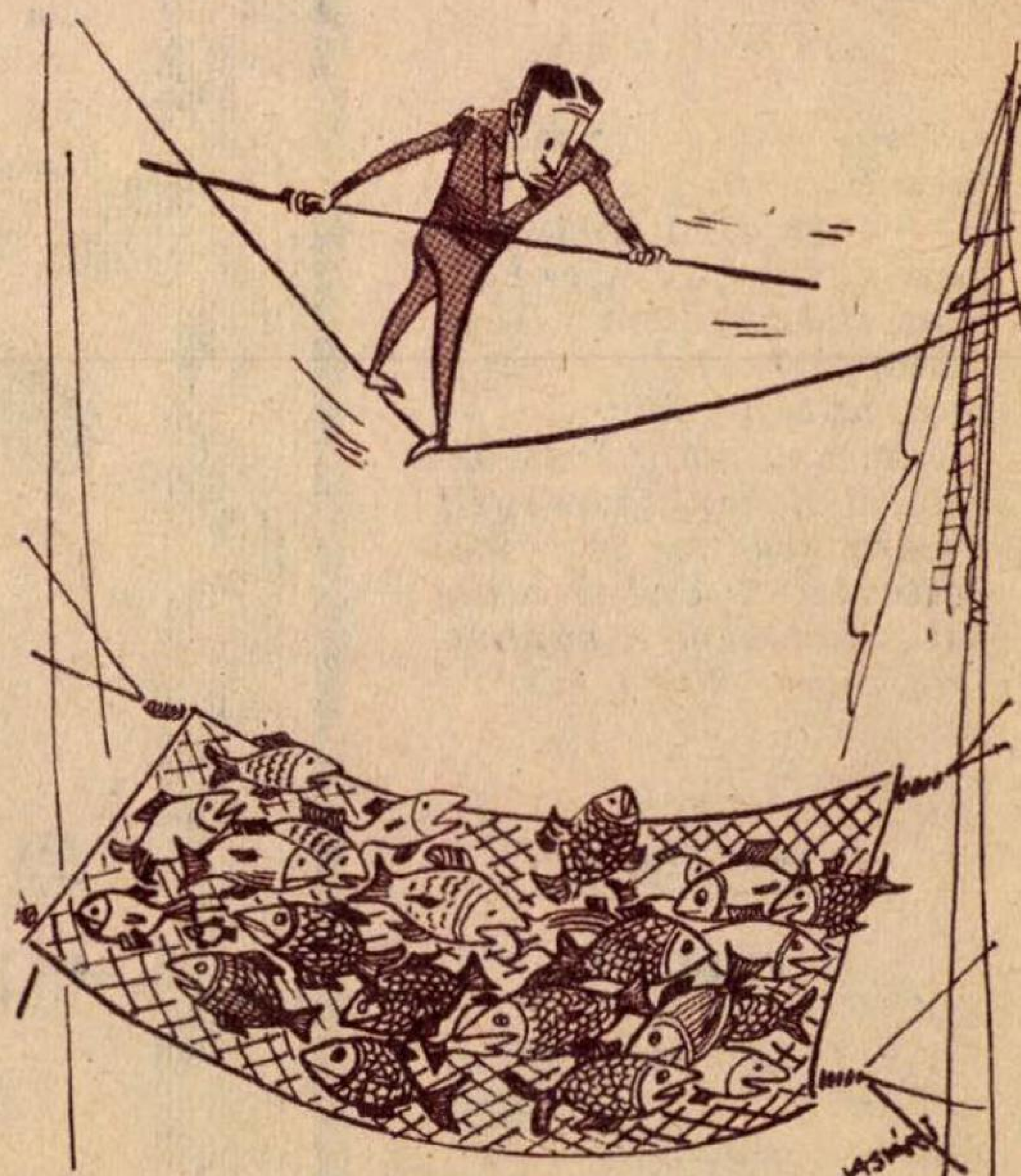

Villamos napfény az álarcokon,
csinált mosoly, mérgezett kézfogások:
szép vagy!... ne csókolj meg... tudom, szokásod,
hogy csók közben rontasz a maszkomon,
És meg kellene vizsgálni előbb
az ölelésre tárult két kezet:
mosolygó álarc, óh szinész, ne lődd
kollégádba a hat acélgolyót,
bár élvezet lenne és érdeked —
szinház,
szinház!

A hazugságot kell elhinni itt,
mert az igaz csak áligaz e körben,
hol a tükörkép ott van a tükörben,
de az sehol sincs, kit visszavetít.
Könnyek. A szinész kinról deklamál —
minden hamis, csak egy igaz, a kin! —
lemegy a függöny... öltöző: halál:
egy embert öl meg a tükör előtt
a festékesrongy meg a vazelin...
szinház,
szinház!

Török Rezső

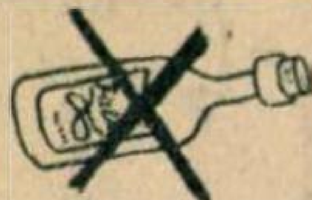
Meglepetés
Vasvári Anna rajza

SZILÁNKOK

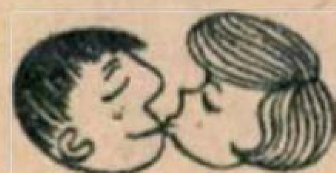
ÚJSÁG

Napilapjaink, akár jó hírt közölnek, akár rosszat, hatvan fillérbe kerülnek. Nem igazságos. Ha például azt olvasom, hogy megint nőtt a közlekedési balesetek száma, az a lap ne legyen több, mint negyven fillér. Viszont nyolcvan fillért is szívesen áldozok arra a hírre, hogy megszűnt nálunk az alkoholizmus.

PÁRBESZÉD

Fiatal pár ül a városligeti padon. Fiú: Szeretsz? Lány: Nem. — És te? — Én sem. — Akkor jó — válaszol a fiú —, mert nem szeretem az alakoskodást. És csókban forrnak össze.

HASONLAT

Klecsányi panaszkodik:

— Pannika, a szerelmem, olyan, mint egy telefon.

— Hogy érted ezt? — kérdik tőle.

— Ha randevúra hívom, állandóan foglaltat jelez.

SZENVEDÉLY

Egy erős dohányos meséli:

— Tudja, diákkorombban mennyit szenvedtem, küszködtem. Hány köhögőrohamot, mennyi rosszullétet kellett legyőznöm, amíg rászoktam a dohányzásra? Én megszenvedtem a cigarettázásért. Ennyi áldozat után nem kívánhatják tőlem, hogy leszokjam róla.

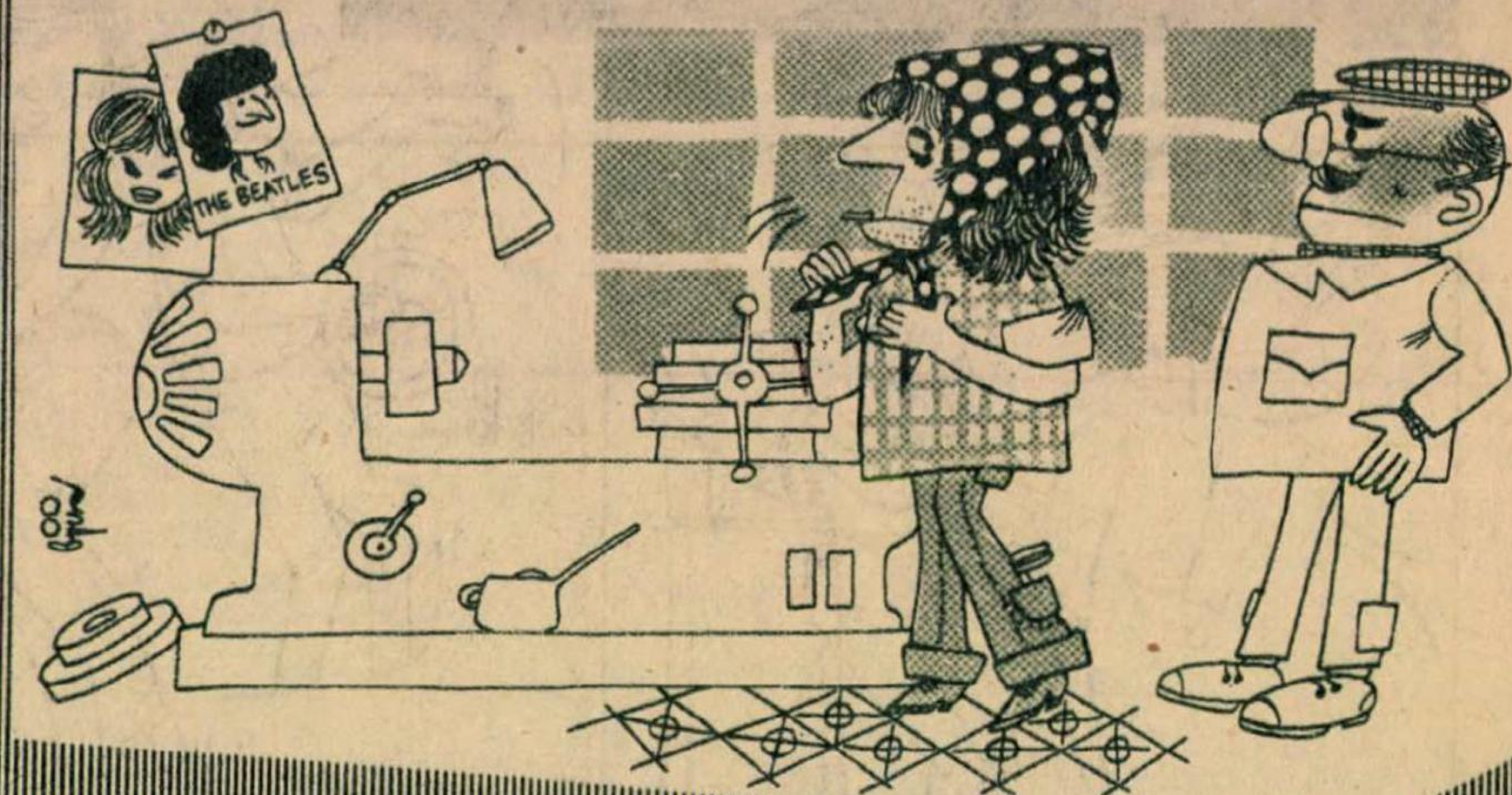

FÜRDŐ

A fürdőmedencében végleg eltűnnek a társadalmi osztálykülönbségek. Egyeseknek csak a pocakjuk ad némi rangot.

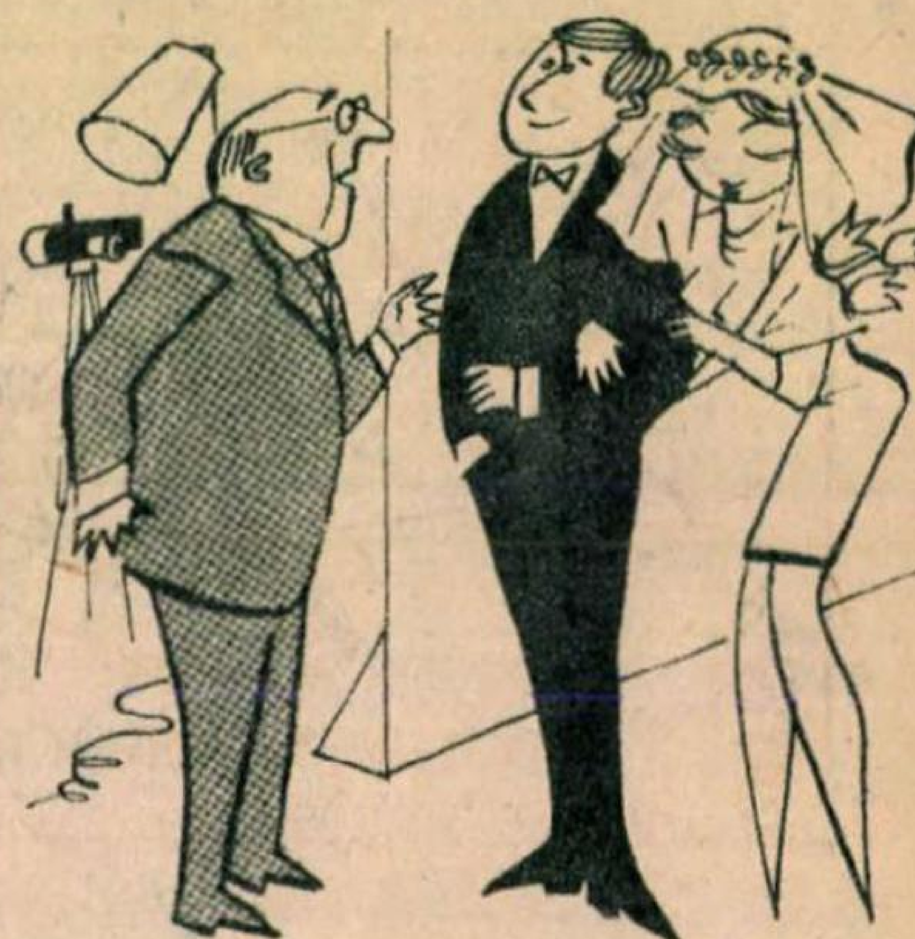
(g-os)

MUNKAVÉDELEM

– A múlt hónap végén olyan rosszul álltam, hogy kölcsön kellett kérnem a gyerek zsebpénzéből, de csak egy ezrest tudott adni . . .

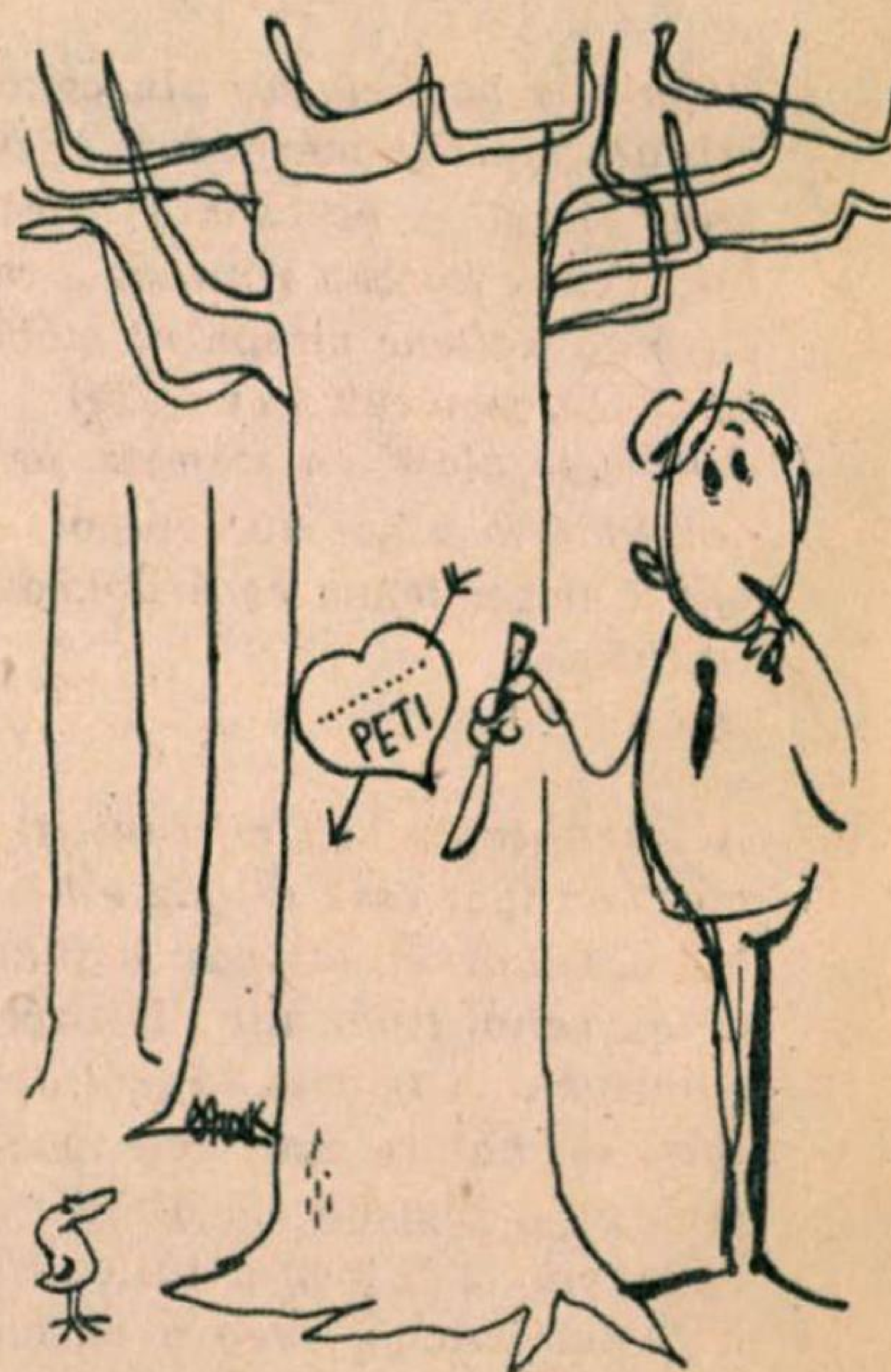

– Milyen házassági képet csináljunk?
– Pillanatfelvételt!

– Gondold meg jól ezt a felköltözést, fiam, mert Pesten már régen öreg szaki leszel, amikor idehaza még mindig téeszfiatal lennél . . .

TAVASZ

– Kibe is vagyok én szerelmes?

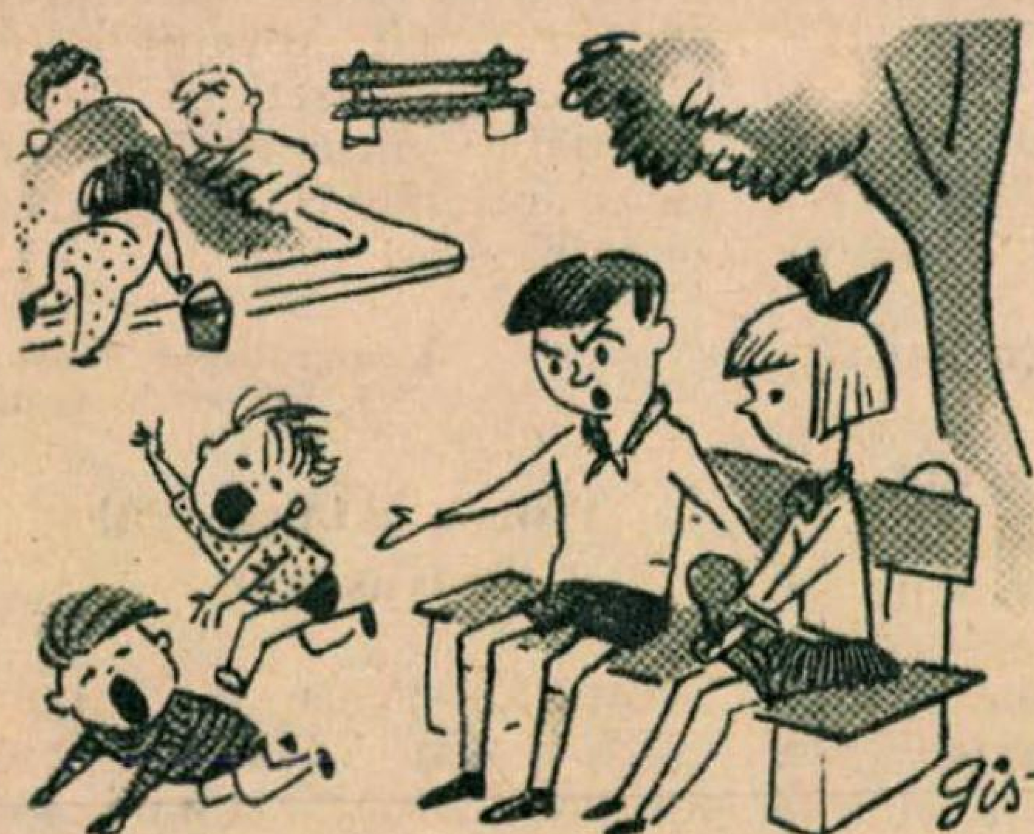
a fiatalság nem is bolondság

– Bocsánat, megmondaná, hogy mennyi a pontos idő?

EDZÉS

– Téged is úgy idegesítenek ezek a fiatalok?

NÉZŐPONTOK

– Mi legyen a fiatalokkal? – Mi legyen az öregekkel?

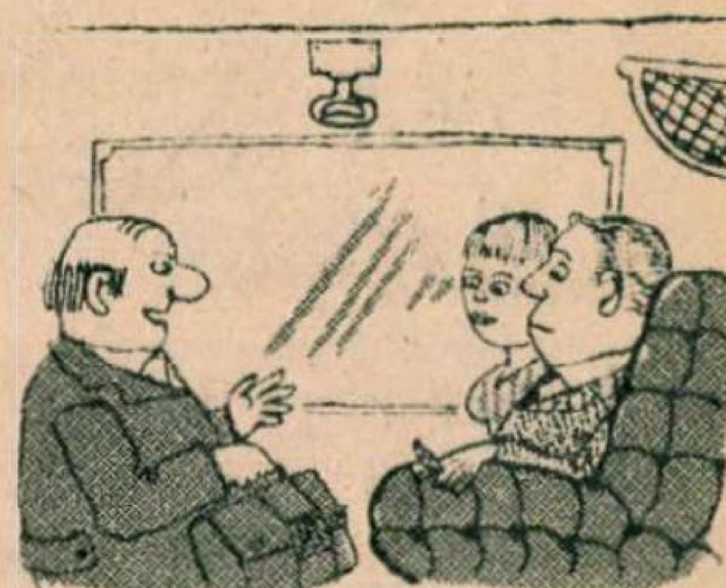
LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

A TÁSKÁS TARIFÁJA

A barátom meg a felesége Münchenből jöttek haza látogatóba, és fölöttébb tetszett nekik az az előzékeny udvariasság, amellyel a vámőrök holmijukat kezelték. Az is tetszett nekik, mikor egy nagytáskás ember megjelent a vasúti fülkéjükben, s szintén magyarul megkérdezte tőlük:

– Kívánnak-e pénzt beváltani vagy autótaxit rendelni a budapesti pályaudvarra?

Örömmel rendelték meg, de kisebb volt az örömük, mikor a táskás tényező közölte velük, hogy ez a rendelés személyenként hat, összesen tehát tizenkét nyugatnémet márkába kerül. A megrendelés megtörtént, tehát kifizették. Egy kicsit elgondolkoztak a dolgon. Magam is gondolkodóba estem, mikor megmu-

tatták azt a német nyelvű nyugtát, amely az Autobusfahrten Gemeinschaft 1627-es számú nyomtatványán tizenkét márka lefizetését elismeri. Valóban több dolog van ebben a nyugtában, ami elgondolkoztató.

Elsősorban az, hogy tizenkét nyugatnémet márka magyar pénzben 69,60 forint. Viszont, ha a kalauznál rendelik meg a taxit, annak hivatalos ára tudvalevőleg tíz egész forint.

Fontosabb kérdés, hogy ki ez a táskás ember, akinek joga van beállítani Hegyeshalmon a vasúti fülkébe, és 69,60 forintot számítani egy taxirendelésért, mikor ugyanannak a taxinak a viteldíja a pályaudvarról a szállodáig összesen tizenöt forint volt. Ki jogosította fel erre, vagy legalábbis ki engedi meg, ezt az idegenforgalmunkat kompromittáló kis üzletet?

Barátom ezt a kis nyugtát elutazásakor nálam hagyta. Szívesen vált meg ettől az emléktől, mert mint mondta:

– Ez volt az egyetlen kellemetlen emlékem, amit itt szereztem.

B. L.

A városban, friss szemmel nézve széjjel,
sétálgatok az unokaöcsémmel.
Nem férfi még ő, de már nem is gyermek,
fürtös fejében nagy tervek teremnek.
Ám arca komor. Bárhogy faggatom,
tekintetében néma fájdalom.
Ránk tűz a Nap, üdén zajong az élet,
ő mélyen hallgat, így hát én beszélek:

— Nézd ezt a sok lányt! Bűvös ifjúságuk
lám, mennyi színt és bájt pazarol rájuk!
A természet oly bőkezű velük,
de ők körülmázolják szép szemük,
nem kár? Ki tudja azt megmondani,
az ékességet mért kell rontani?
Friss, hamvas bőrük festéktől ragad,
s mit hordanak? Álarcot s álhajat!

... Megáll. Rámnéz. Az arcán csupa bú van.
— És álszívet! — sóhajtja szomorúan.

Lovászy Márton

A Manyi nem Matyi!

„Ludas Manyi" (ny-betűvel!) aláírású levél érkezett hozzánk, s a levél írója elpanaszolja, hogy ő nem más, mint egy új zenés vígjáték címe, a zenés vígjátékot Szánthó Dénes (szöveg), Vécsey Ernő (zene) és Szenes Iván (versek) írta. A színdarabban, amelyet különben a győri Kisfaludy Színház sikerrel mutatott be, Ludas Manyi egy fiatal színésznő, aki pórul jár, amikor Döbrögi zeneszerzőtől szerepet szeretne kapni, majd bosszúból háromszor veri vissza rajta a súlyos sérelmet. A baj az, hogy a Ludas Manyi a sajtóban, a rádióban, sőt az MTI fényképszolgálatában is úgy szerepel, mint Ludas Matyi.

A magunk részéről készségesen kijelentjük, hogy nem vagyunk azonosak a hölggyel, sőt egyben azt is megígérjük, hogy ha lapunkat, a Ludas Matyit bárki bárhol és bármikor Ludas Manyinak nevezi, sohasem sértődünk meg.

Ki volt dicsőbb, ki volt nagyobb?

Az Egressy Klub Modern Tánclubjának tagjai azt kifogásolják, hogy a „Lobogó" című hetilap így számolt be a budapesti táncverseny eredményéről: *„Csak hajszálnyi különbségek emeltek egy-egy párt a dobogó legmagasabb, vagy második, harmadik fokára, és hogy általában a közönség véleményével megegyezett a helyezés – ez jelentette a bíráknak a legnagyobb elismerést."*

A levélírók szerint viszont valami elismerés a győztes versenyzőknek is jár, mint ahogyan az olimpián is meg szokták írni, hogy ki győzött, s nemcsak a hajszálnyi különbséget.

A győztes Módi Júlia, László Attila-pár, s a második helyezett Juhász Vali, Jánosi László-pár eredményét nem kell hadititokként kezelni, különösen hogy a Módi–László-pár a nemzetközi versenyt is megnyerte. *„Nem tudjuk, mit szólt volna a magyar sportkedvelők széles tábora, ha a sajtó és a rádió a tokiói olimpiáról csak hajszálnyi különbségeket jelentett volna."*

HOGYAN KELL ÍRNI ÉS OLVASNI?

Érdekes hirdetés jelent meg az amerikai lapokban. A hirdetés szerint az emberek lassan olvasnak, holott, ha egy dollárért megvásárolnák a „Gyorsabban olvashatsz!" című könyvet, szélsebesen tudnának átszáguldani a legvastagabb könyveken is. Ugyanez a cég különben egy másik könyv segítségével („A stílus kézikönyve") az írás művészetére akarja megtanítani a jövendő írókat és szerkesztőket. Egy dollárért bárki kitűnő író vagy szerkesztő lehet.

A KINIZSI-ügy

Őszinte érdeklődéssel olvastuk az Esti Hírlap hasábjain kibontakozott alkotó és termékeny vitát Rózsa Sándor koponyájának hollétéről. Habár a kivételes koponya jelenlegi tartózkodási helyét megnyugtatóan kideríteni, fájdalom, nem sikerült, egy dolog mégis kiderült, hogy az efféle közlemények rendkívül frissítőleg hatnak a sajtó vérkeringésére. Laptársunk dicsőségét megirigyelve, tehát mi is vitára bocsátottunk egy hasonlóan fontos kérdést...

Olvasóink számos levélben reagáltak Povács Ernő könnyűbúvár (Bp., XIIII., Málnaszörp u. 7/b.) „Vajon hol lehet Kinizsi protézise?!" című cikkére, amely lapunk f. hó ápr. 31-i számában jelent meg. A közérdekű hozzászólásoknak e rovatban folyamatosan helyt adunk.

Nyomatékos figyelmet a nyomatéknak!

Az alábbiakban szeretném Povács Ernő érdekes protézis hipotézisét a tudomány mai állásának fényével kicsit közelebbről megvilágítani.

Mint ismeretes, Kinizsi Pál a kenyérmezei csatamezőn a dicső győzelem feletti örömében egy törököt a szájába véve szilaj táncot ropott. Povács feltevése szerint még a közismerten erős fizikumú hős fogai sem bírhatták ezt a szokatlan megterhelést, és valószínűleg úgy meglazultak, hogy a fekete sereg kiváló harcosa minden bizonnyal kénytelen volt rövidesen műfogsort csináltatni, amelynek azonban szőrén-szálán nyoma veszett az idők viharában. Sajnos. Nos, vizsgáljuk meg közelebbről, hogy milyen tényezők hatottak itt egymásra.

A szem- és metszőfogak szilárdsági koefficiense, valamint a forgató nyomaték, azaz az erő és karjának szorzata, ahol az erő a tánc sebességével, az erőkar pedig a török karjával egyenesen arányos. A fenti számítások szerint tehát feltétlenül jelentősebb mérvű lazulásnak kellett bekövetkezni.

özv. Stolverk Pál gebines

Nem oda Buda...

Povács elképzelései légből kapott koholmányok. Ezt a napnál is világosabban bizonyítja az a tény, hogy Kinizsi állítólagos protéziséről Anonymus Gesta Hungarorum semmiféle említést sem tesz, holott a Névtelen Jegyző jóval korábban élt a Hunyadiaknál!

Zabhegyi Ignác füttyművész

Óvjuk fogainkat!

Nagyon helyesnek tartanám, elsősorban a fiatalok érdekében, ha a Kinizsi-vita kapcsán arra is rámutatnának, hogy mennyire egészségtelen dolog törököket vagy bármilyen más állampolgárokat a szájba venni.

Egy aggódó anya

Minden út Konstantinápolyba vezet?

Szerintem a Kinizsi-ereklyét annak idején a Corvinákkal együtt Törökországba hurcolták, és talán még ma is ott sínylődik, ha csak azóta a British Múzeum meg nem vásárolta egyéb műtárgyakkal együtt. Szerintem a magyar hatóságoknak mindent el kell követniük az illetékes nemzetközi fórumoknál, történelmi értékeink mielőbbi visszaszerzése érdekében.

Csuhadinger Etelka VI. ált. oszt. tan.

Válasz Kinizsi Pál olvasónak

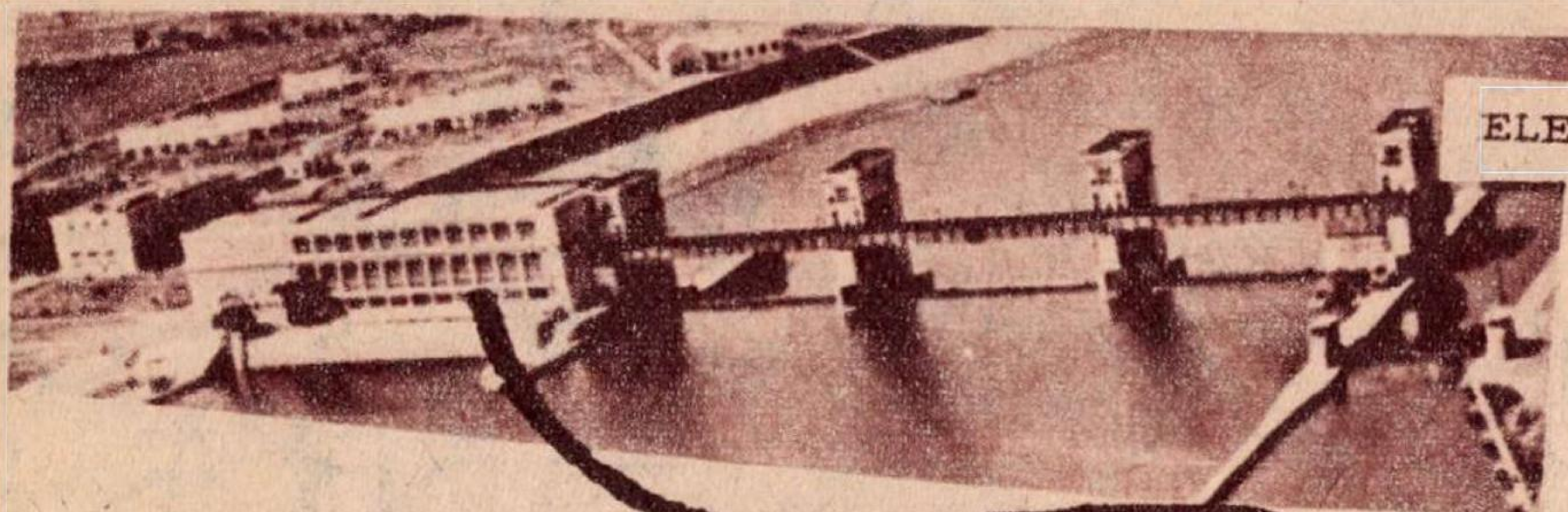
Panasza jogos. A Kenyérmező utcai SZTK rendelőintézetben este 7 óráig van félfogadás. Tehát, ha a fogászaton hétköznap délután háromnegyed háromkor azt mondták, hogy már elkésett, és jöjjön jövő ilyenkor, nem jártak el szabályszerűen Önnel. A hibát elkövető dolgozót figyelmeztettem magatartásának mélységesen antihumánus voltára.

Dr. Géz Géza igazgató-főorvos

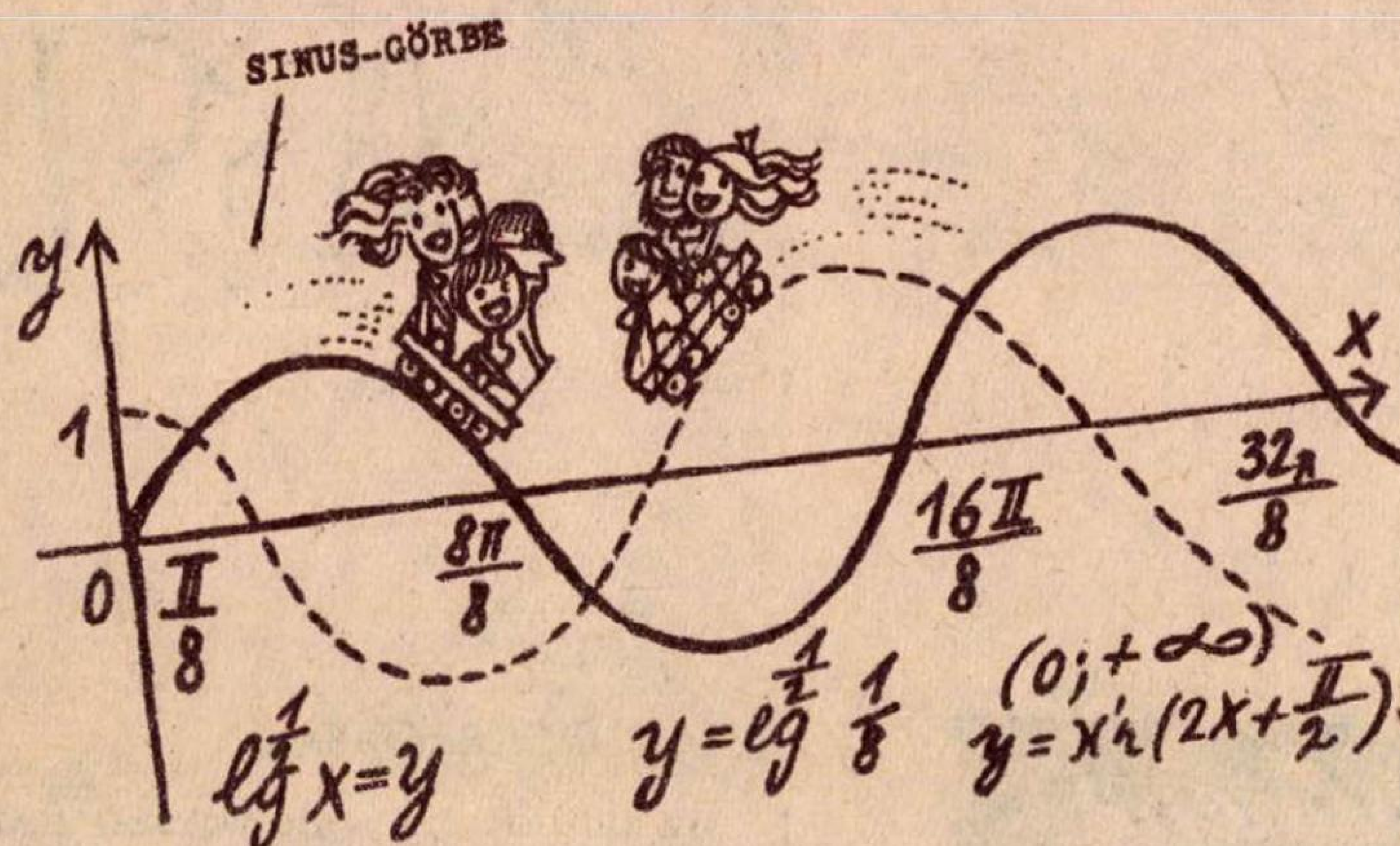
Vizsga-víziók

ELEKTROTECHNIKA

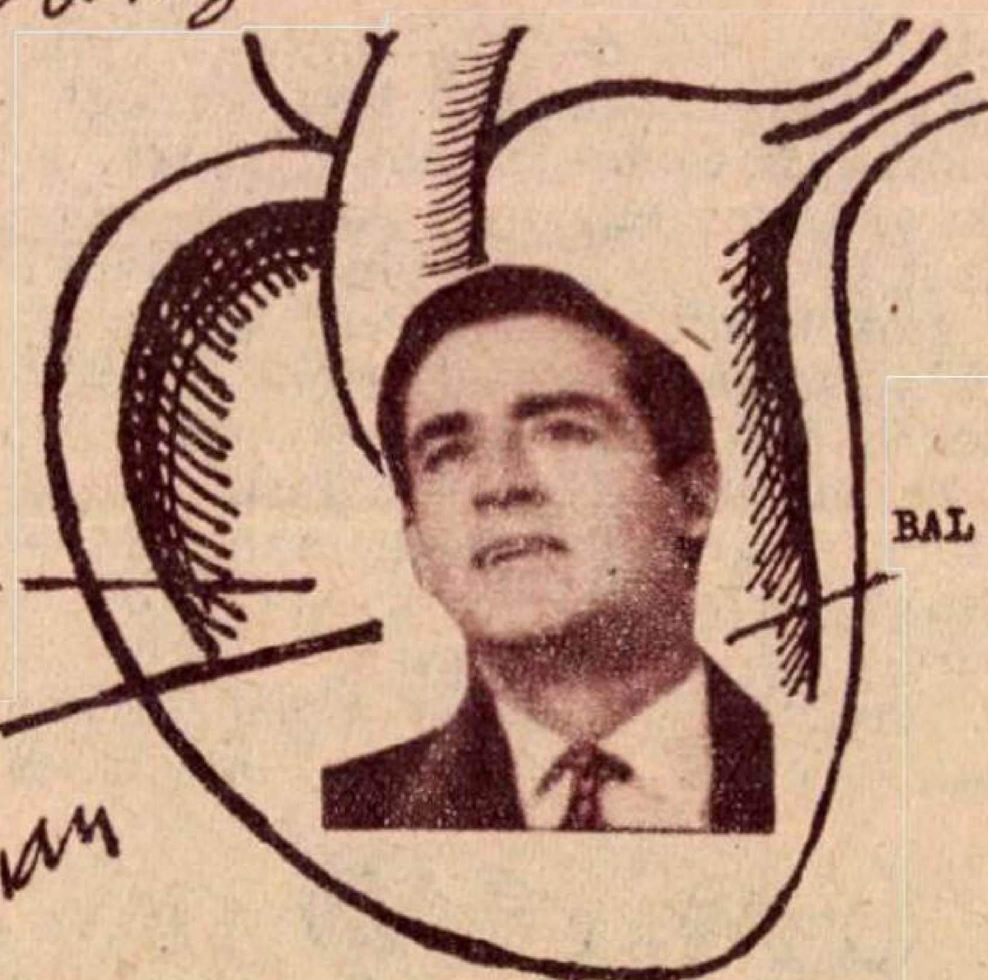
SINUS-GÖRBE

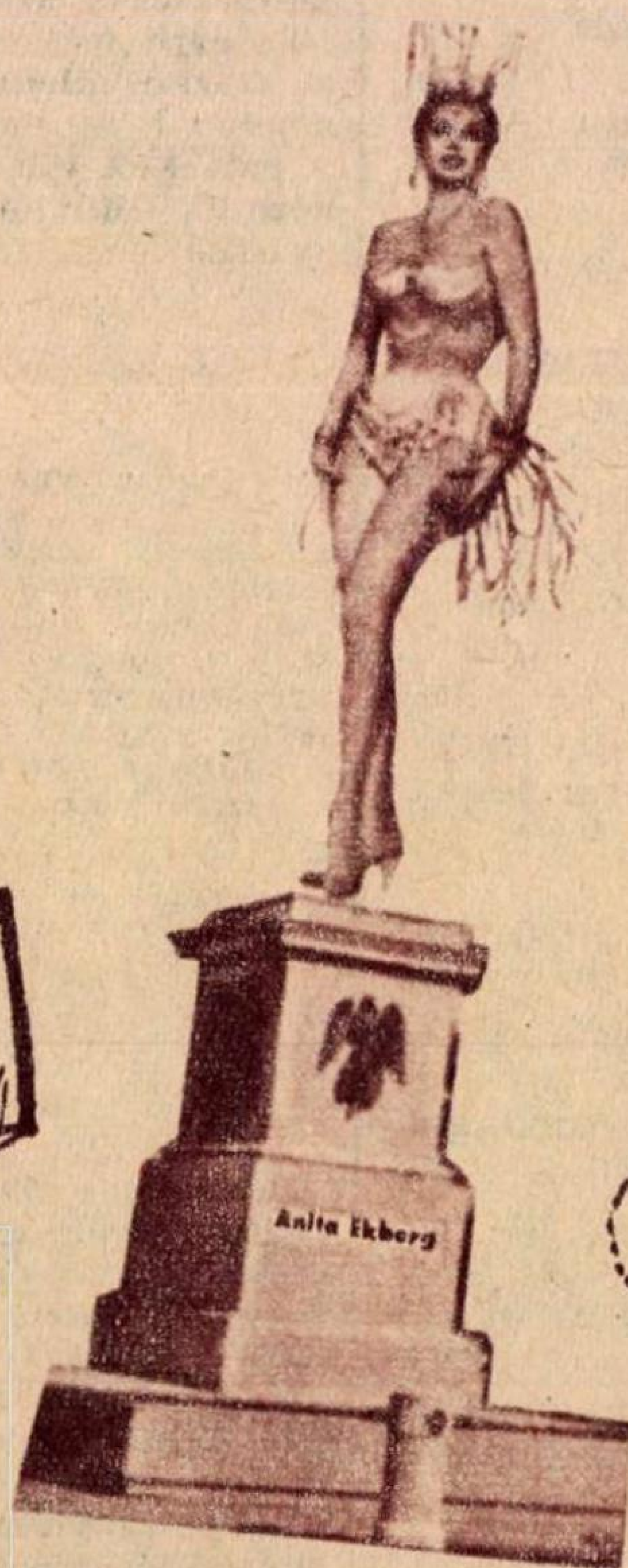
AORTA

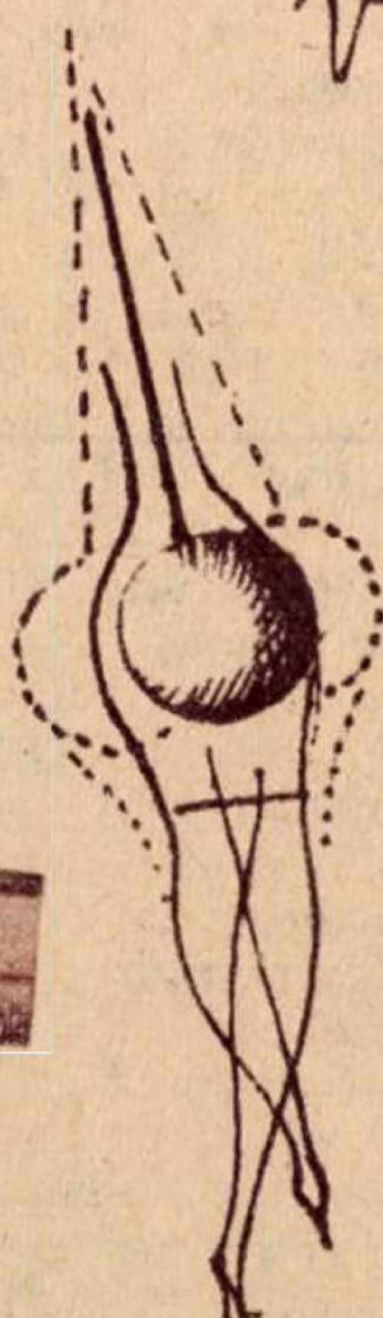
Lány SZÍV KERESZTMETSZETE

JOGHALLGATÓ
XX. SZÁZAD
FESTÉSZET
MŰVÉSZETTÖRTÉNET
SZOBRÁSZAT

AZ INGA MŰKÖDÉSE

Szűr-Szabó József rajzai

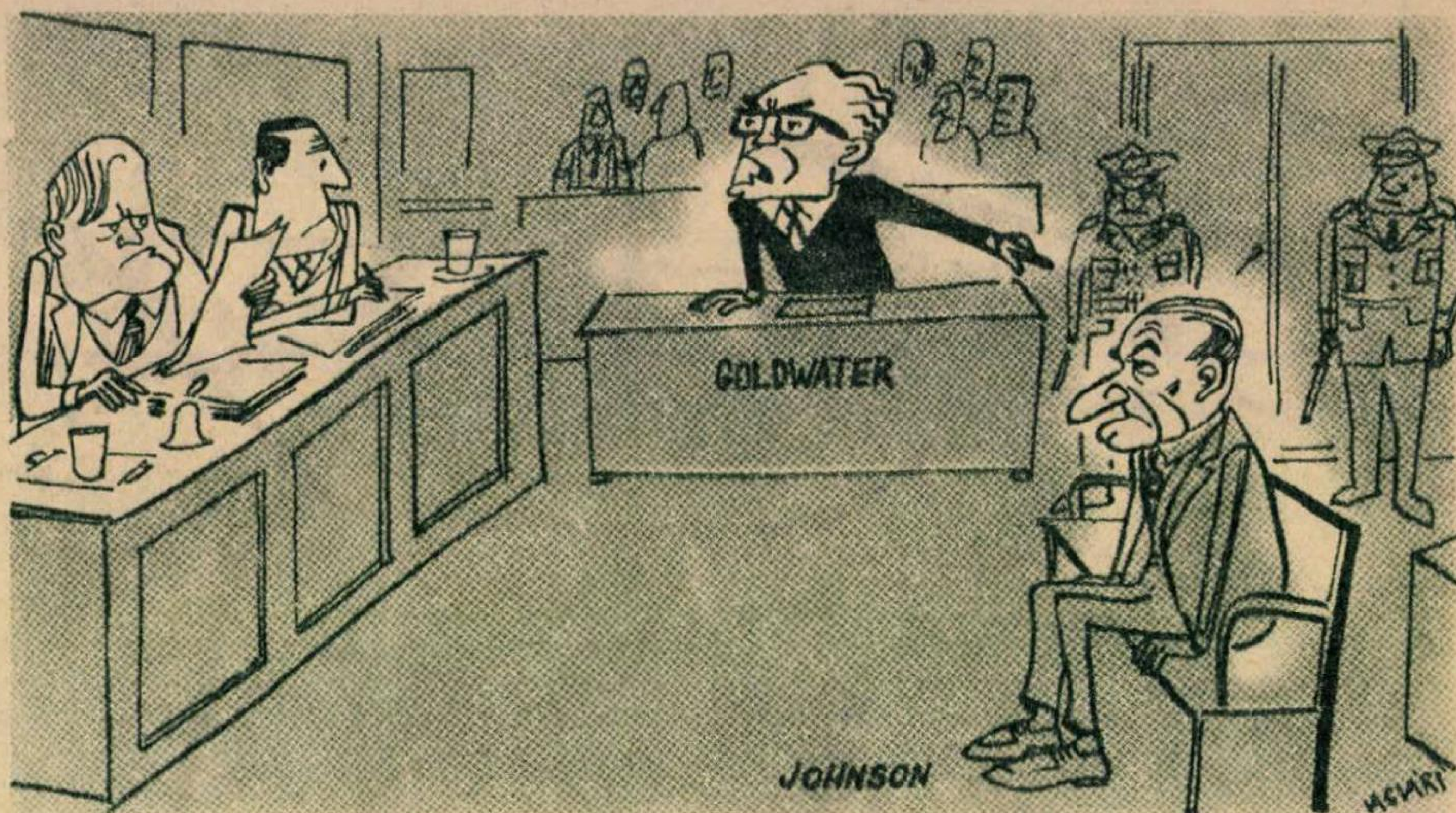
Mai falu

– Halló, Mari? Csak azt akarom mondani, hogy ne menj, rózsám, a tarlóra . . .

Plágium-per

Vasvári Anna rajza

– Tőlem lopta a külpolitikáját! . . .

A visszajáró aprópénz

— Fizetek — mondtam az eszpresszó szőke felszolgálónőjének, és letettem az asztalra egy százforintost.

— Jaj, száz forint — ijedt meg a szőke. — Sajnos, nem tudok viszszaadni. Az imént adtam vissza egy szimpla miatt száz forintból. Tessék várni!

Mennem kellett.

— Tudja mit — mondtam előzékenyen —, holnap úgyis bejövök. Addig kamatoztassa a kilencvenkét forintomat.

Másnap, amikor bementem a Sárga kökörcsin eszpresszóba, megtudtam, hogy a szőkét áthelyezték a város másik végébe, Kőbányára, a Lila akác eszpresszóba. Most már futottam, illetőleg kiautóbuszoztam Kőbányára a pénzem után.

— Jaj, a kilencvenkét forintos vendég! — üdvözölt a szőke. — Nem mertem a Kökörcsinben hagyni. Egy duplát parancsol?

Kértem duplát és a még visszajáró nyolcvannyolc forintot. A kávét megkaptam, de a pénzt nem. A szőke sopánkodott:

— A pénztárban sincs apró és nekem is csak csupa százasom van. Mindjárt átmegyek a Közértbe váltani.

Tíz perc múlva megtudtam, hogy a Közértnek is hasonló gondjai vannak.

— De tessék várni, most jött be egy nagy társaság, talán összejön a pénz.

Az ötszemélyes társaság két bambit kért öt pohárral. Vártam még egy negyedórát. Két szimpla és egy birslé volt az eredmény. Nem várhattam tovább.

— Na jó, — mondtam —, holnap vagy holnapután újra eljövök. — Úgy veszem, mintha az OTP-ben lenne a pénzem.

Harmadnap megtudtam a Lila akácban, hogy a szőkét áthelyezték a Hűvösvölgybe, a Fekete tulipánba.

— Hja, kérem, ez a fluktuáció, — mondta kezét széttárva az üzletvezető. — Alig hogy megszokják a vendégek a felszolgálókat, már át is helyezik őket.

Most már óvatos voltam. Féltem, hogy a szőkének a Fekete tulipánban se lesz aprója, ezért baráti társasággal mentem oda. Elhatároztam, hogy én fizetek mindenkiért, azután utólag kérem el a pénzt barátaimtól.

Jól éreztük magunkat, beszélgettünk, és fél óra múlva intettem a szőkének:

— Fizetek!

Kedvesen mosolygott:

— Az a magas, szemüveges vendég, aki magukkal ült, kifizette az egészet, mielőtt elment. De holnaptól megtalálhat a Fehér szekfűben Pesthidegkúton.

Palásti László

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

AZ ÉRDEKELTEK HOZZÁSZÓLNAK

„Megnyugtattak" cím alatt T. B. boldvai levelezőjük kifogásolta, hogy propán butángázzal működő sportfőzőjéhez nem tud teli-palackot szerezni.

Ez évre 1000 darab palackot rendeltünk a Gázkészülékeket Gyártó Vállalatnál, amelyből 300 darab már meg is érkezett. A palackok töltését és szétosztását megkezdtük. Rövidesen a miskolci telep is árusítja a teli turista-palackot.

AFOR
Ternyák Benő ig.

A Ludas Matyi XXI. *évfolyam* 15. *számában „Sok hűhó semmiért" cím alatt megjelent cikkel kapcsolatban közlöm, hogy a cikk írójának lényegében igaza van abban, hogy az úgynevezett pocokveszély lényegesen csökkent, ennek ellenére végrehajtottuk az* 1/1965. *FM. sz. utasítással elrendelt védekezést. Megjegyezzük egyébként, hogy a pocokveszély teljes egészében nem szűnt meg, tehát a védekezés nem volt felesleges.*

**Községi Tanács VB
dr. Sass József
elnök
Bicske**

PADRONGALÓK

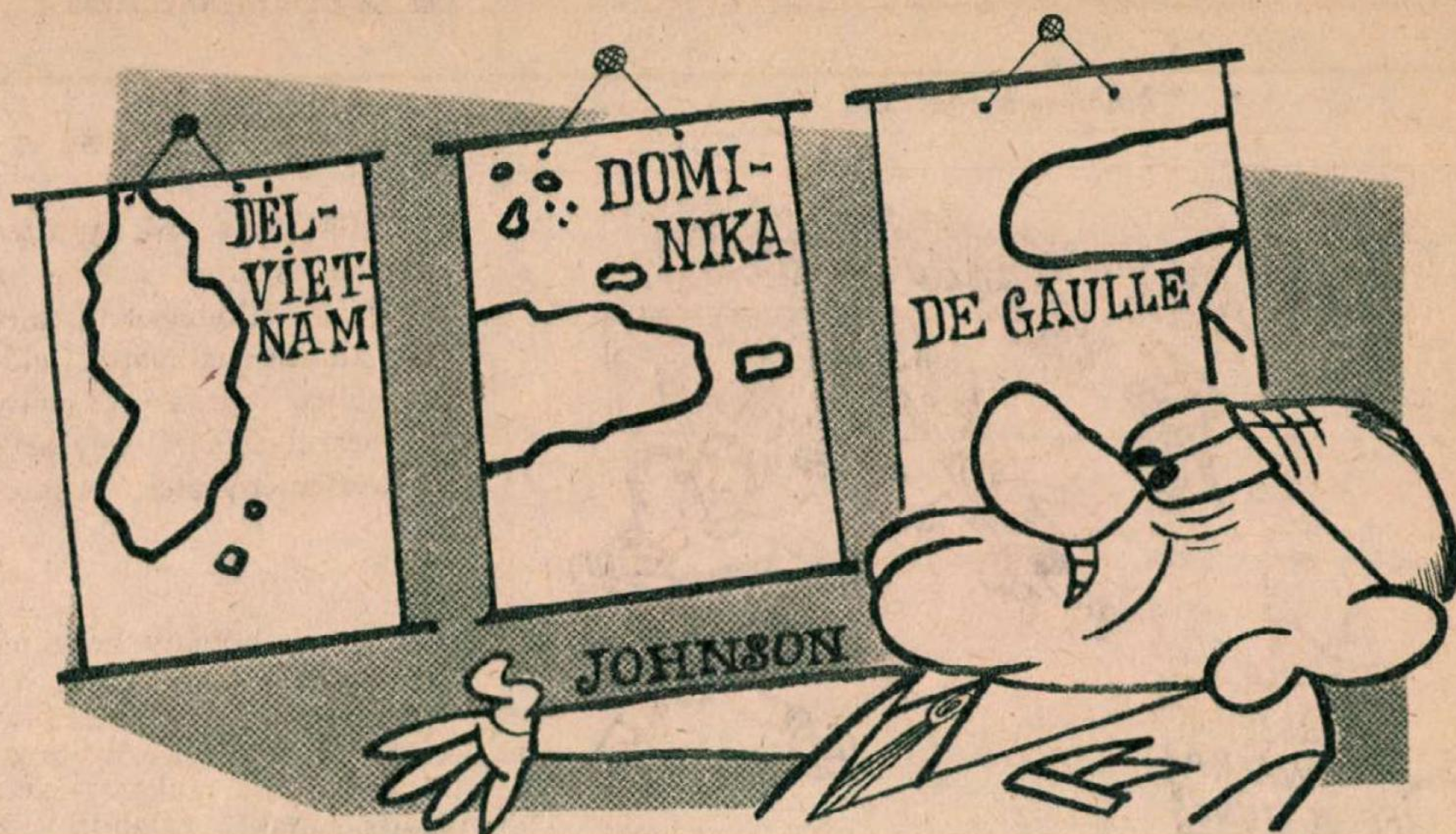
A főváros parkjaiban közel 12 000 db kertipad van elhelyezve. Szándékos rongálások miatt ez évben már 1500 pad deszkázatát kellett kicserélni. A padcserék nagy költséget és jelentős munkaerőráfordítást igényelnek. Tájékoztatásképpen megemlíjük, hogy 1 db kertipad deszkázatának cseréje 300 Ft-ba kerül.

Ilyen nagymérvű rongálás mellett a padok pótlásával lépést tartani nem tudunk. Ezzel magyarázható, hogy a főváros parkjaiban gyakran található olyan kertipad, melyen az ülő- vagy a támdeszka hiányzik.

A Ludas Matyi erre vonakozó cikke főleg a Szt. István parki hiányosságokkal foglalkozott. Vállalatunk az ott tönkretetett padokból számszerint 40 db-ot kicserélt és folyamatosan cseréljük a padokat a főváros egyéb helyein is.

*Fővárosi Kertészeti Vállalat
Radó igazgató*

HÁROM GOND

Fülöp György rajza

Protekció

Zámori Z. Oszkár disznósajtot evett újhagymával az Almássy téren. Amikor észrevétlenül el akartam osonni mellette, megállított.

– Ne haragudj, hogy nem kínállak meg, de imádom a disznósajtot – mentegetődzött, és hatalmasakat nyelt. – Mondd, öregem, nem volna egy kis protekciód?

– Mihez? – érdeklődtem kissé óvatosan.

– Az mindegy. Mindenhez protekció kell – tért ki a határozott válasz elől.

– No, azért ne túlozz!

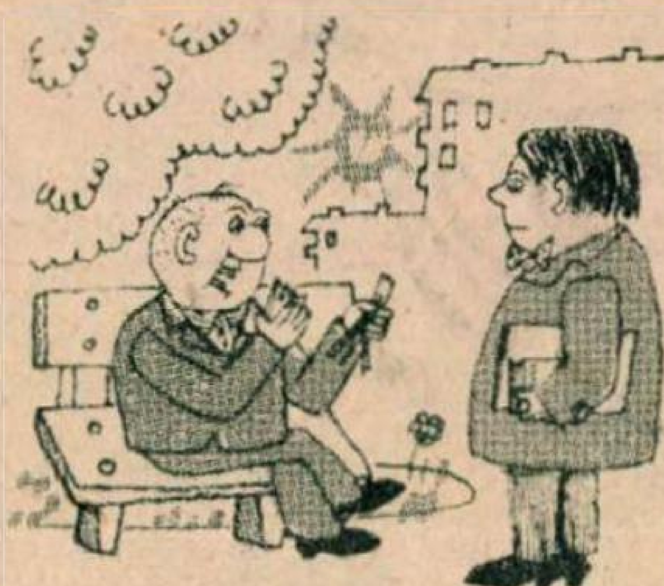
– Igazad van. De azt el kell ismerned, hogy még nem tűnt el nálunk teljesen a protekció – nézett rám szúrós tekintettel.

– Itt-ott még fellelhető – válaszoltam férfias őszinteséggel.

– Na látod. Helytelennek tartom, hogy a protekciósok kérelmét, igénylését előbb teljesítik, mint másokét. Ezen változtatni kellene! – kiáltott fel lángoló tekintettel.

Érdeklődéssel hallgattam.

– Véleményem szerint – folytatta – az elkövetkező néhány hónapban még nem szűnik meg nálunk teljesen a protekció. Tehát csak egyetlen demokratikus megoldás van. Szélesítsük ki a protekciósok hálózatát! Ne legyen ma már elérhetetlen álom a protekciósok közé kerülni. Helyesnek tartanám, ha mind a tízmillió magyar állampolgár protekcióhoz jutna. Javasolom, hogy a házmegbízottak járják végig a lakásokat, és mindenkit jegyezzenek elő a protekció-

sok közé, kethónapos kortól száztíz éves korig.

– Óriási ötlet! – hajoltam meg tisztelettel Zámori Z. Oszkár előtt. De úgy gondolom, hogy tízmillió ember számbavétele, előjegyzése nem megy egyik napról a másikra. Mégis, milyen sorrendben juttatnád őket protekcióhoz? – tettem fel a kérdést.

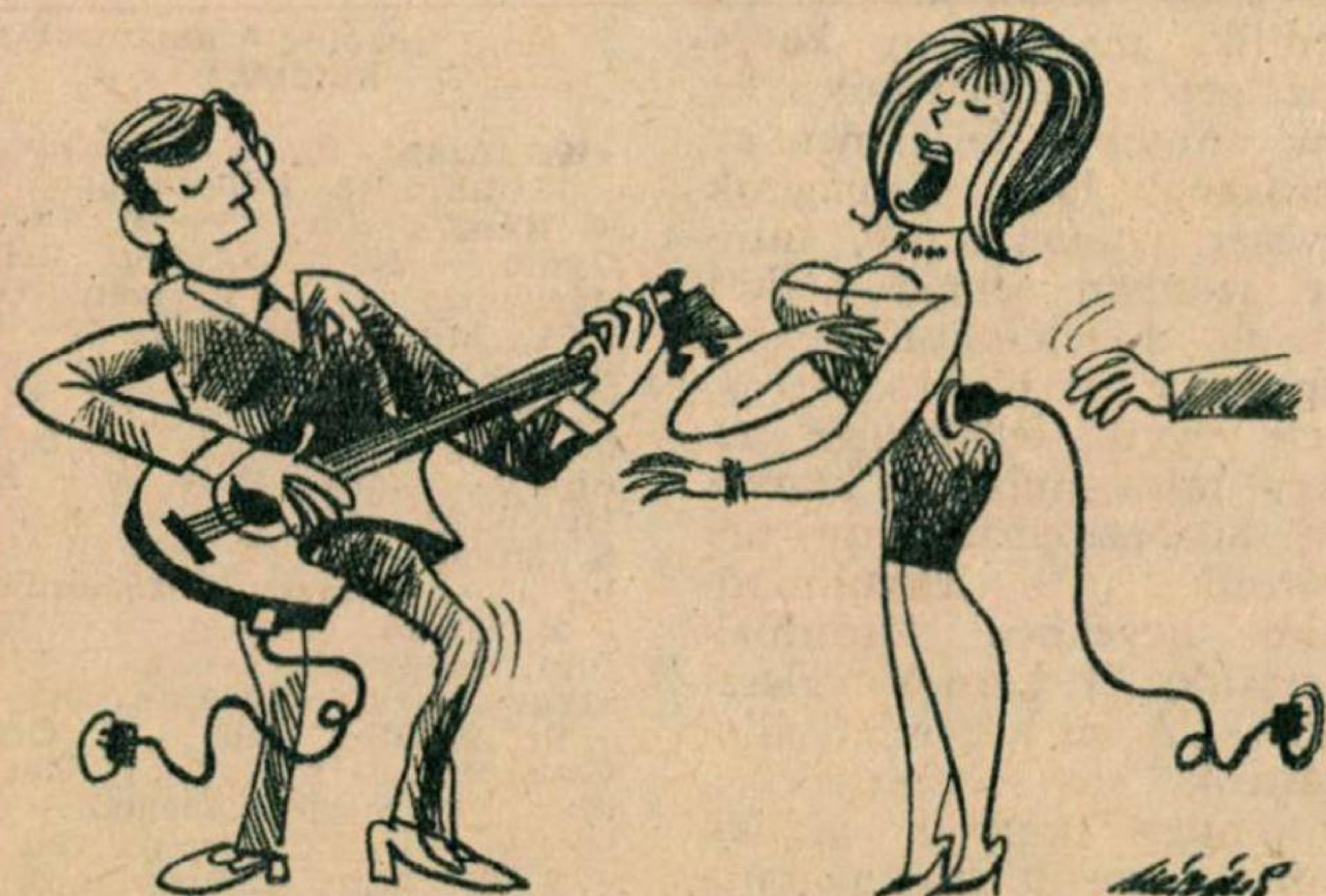
Oszkár elgondolkozva nagyot harapott az újhagymából.

– Természetesen először a protekciósokat juttatnám protekcióhoz. Akinek nincs összeköttetése, igazán várhat még egy kicsit. Nem igaz? – nézett rám mérhetetlenül okos, kökénykék szemével.

– Tökéletesen igaz – bólintottam engedelmesen, és pánikszerűen faképnél hagytam Zámori Z. Oszkárt.

Galambos Szilveszter

A fejlődés útja

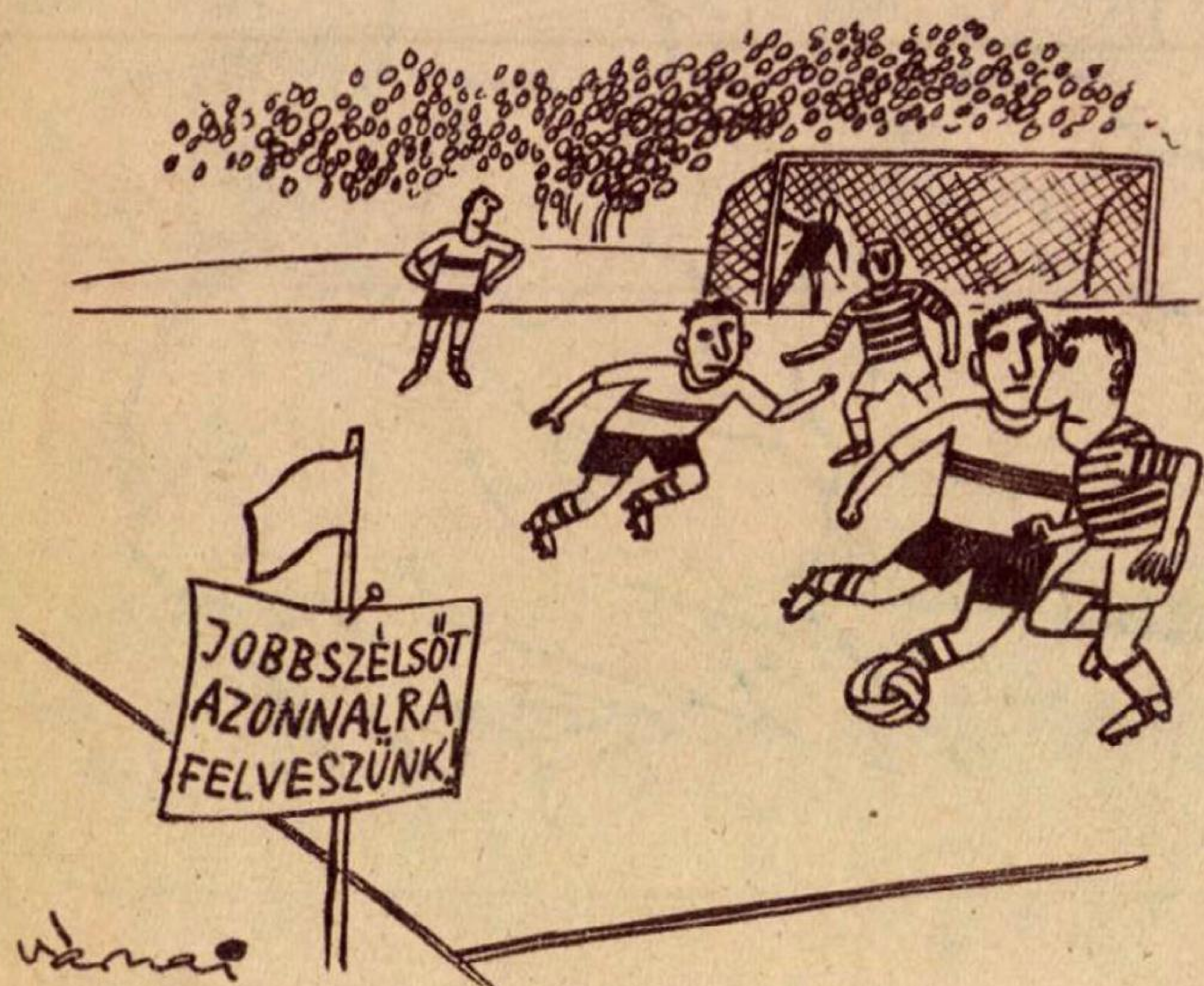
Elektromos gitár . . . . . . és dizőz

8 órai ingajárat

– Megyek a másik tejeshez, ott már megjött a tej!
– Megyek a másik tejeshez, ott már megjött a sütemény!

Alkalmi hirdetés

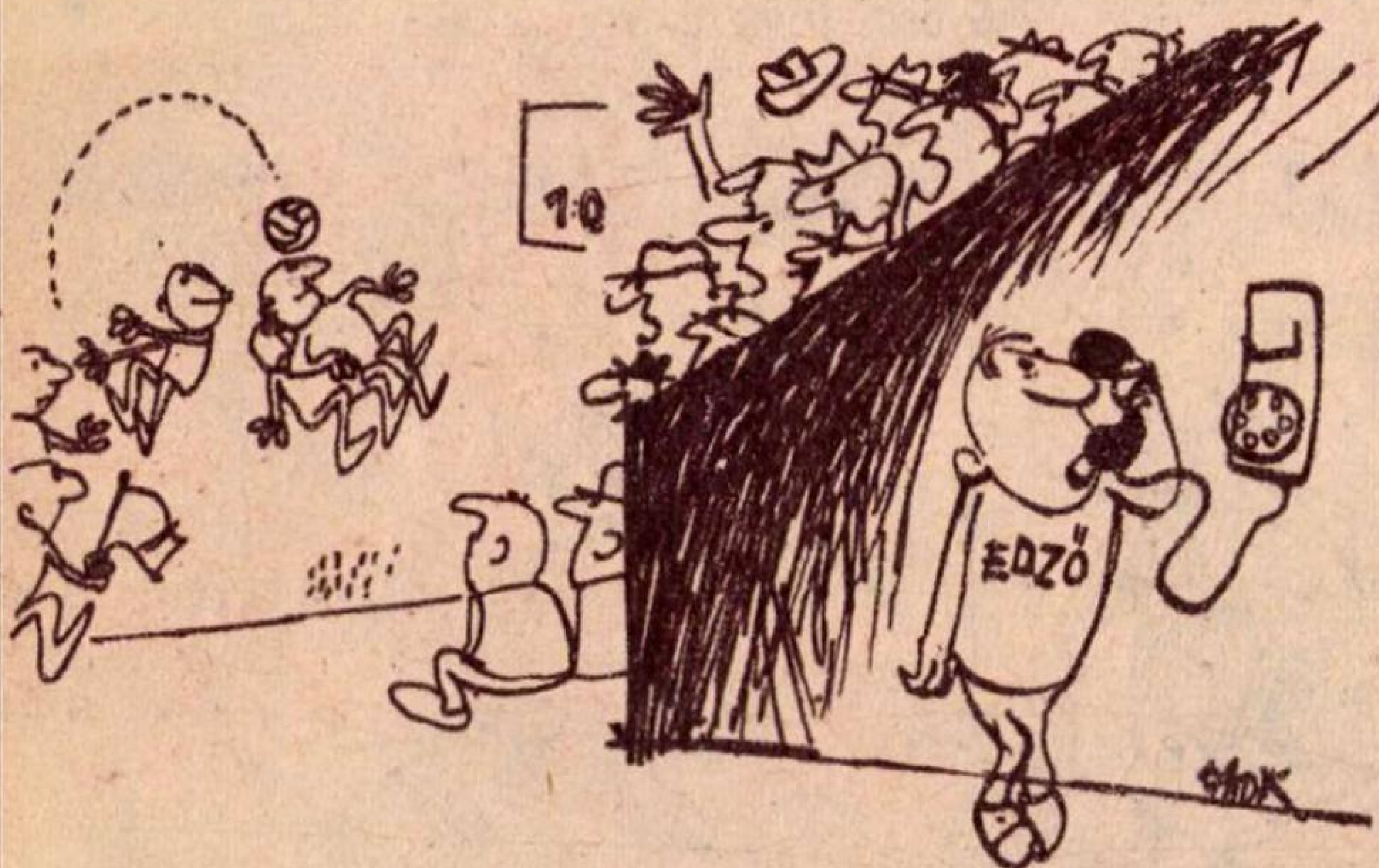

Álmosak a csatárok

– Mi az, te a kapu előtt alszol?
– Igen, de győzelemről álmodom!...

Mindig az edző a hibás

– Szivecském, kezdhetsz csomagolni, 1 : 0-ra vezet az ellenfél...

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

KEVÉS A TELEFON...

A KPM és a PM együttes rendelete szerint azokat a távbeszélő állomásokat, melyek állami vállalatok előfizetésében vannak, és havi 100 beszélgetésnél kevesebbet kezdeményeztek, leszerelik.

*

Részletek néhány hozzánk érkezett levélből:

„Értesítést kaptunk a Távbeszélő Igazgatóságtól, hogy a vállalatunk szakszervezeti bizottságának, valamint a pártbizottságának közvetlen telefonállomásait – mert a rendelkezésben megjelöltnél kevesebb beszélgetést kezdeményeztünk – leszerelik.

Ez a rendelkezés, mely a Pénzügyi Közlönyben megjelent utasítás megfogalmazása szerint „a közületek távbeszélő állomásainak takarékos használatáról" szól, éppen azokon csattan, akik komolyan törekedtek minden téren a takarékoskodásra, így például a telefonbeszélgetések „kezdeményezésének" minimálisra csökkentésére is. Viszont arra ösztönöz, hogy ezután a telefonbeszélgetések „kezdeményezésével" biztosítsuk a közvetlen városi telefonállomásunk üzemben maradását. A rendelkezés azonfelül azt sem veszi figyelembe, hogy állomásainkat hányszor hívja kívülről – többek között távolsági beszélgetésben – a trösztünk alá tartozó többi fonóipari gyár.

Elvtársi üdvözlettel:
Lőrinci Fonóipar
Soóty Gyula
pb-titkár"

„Értesítést kaptunk, hogy közvetlen állomásunkat leszerelik, mert azon kevés beszélgetést folytattunk. Ez csak annyiban felel meg az igazságnak, hogy *mi magunk* keveset telefonáltunk, minket azonban szünet nélkül hívnak, a telefonunk egész nap cseng. Ez természetes is, mert egyik feladatunk az, hogy mint műszaki könyvtár, közönségszolgálatot teljesítünk, s a legkülönbözőbb ügyekben fordulnak hozzánk, és kérnek választ tőlünk. A mi közvetlen állomásunk *rendeltetésszerűen* az, hogy *minket hívnak* azon, s *nem mi hívunk* rajta másokat. A mi készülékünk akkor a leghasznosabb, ha azon valamennyi beszélgetést mások „kezdeményeznek".

Pap János
sajtófelelős
Műszaki Könyvtár"

*

A további, ebben az ügyben szerkesztőségünkhöz érkezett levelek lényegében hasonló gondolatokat vetnek fel. Egyik kedves olvasónk, mellesleg miniszterhelyettes, arról értesített, hogy minisztériumuk 39 városi vonalából e rendelkezés alapján 14-et kellene leszerelni, holott a minisztérium házi központja már eddig is éppen hogy bírta csak a beszélgetések ellátását.

Világos, hogy a fenti rendelet könnyíteni akart a főváros távbeszélő-helyzetén, s ez csak úgy sikerülhet, ha másutt nem súlyosbítja ugyanakkor. A rendelet végrehajtása során talán figyelembe lehetne venni az illetékes vállalatok felelős vezetőinek véleményét is, hogy szükséges-e a „kisforgalmú" állomásuk további fenntartása is. Egyedül a „kezdeményezett beszélgetésekből" dönteni nem lehet, mert akkor kiderülhet, hogy le kell szerelni a tűzoltóság 05-ös számú közvetlen vonalát is, miután a legritkább esetben fordul csak elő, hogy a tűzoltóság érdeklődjék, nem észlelnek-e tüzet itt vagy ott.

Nem közölhető kéziratot küldtek:

K. József, Bp. VI., Kazár u. – K. Lajosné, Balatonfüred. – K. Károly, Sárvár. – F. Aurél, Gyula. – R. Gábor, Bp. VIII., Bérkocsis u. – T. Irén, Bp. VIII., Mező I. u. – T. László, Rábatamási. – M. György, Bp. II., Frankel Leó út. – Sz. Sándor, Sátoraljaújhely. – F. Béla, Bp. V., Stollár Béla u. – Sz. István, Bp. VII., Nefelejcs u. – K. István, Bp. VI., Majakovszkij u. – J. Márta, Mezőzombor. – Z. Mária, Torbágy. – C. Károly, Nagykáta. – V. Mária, Szeged. – K. Józsefné, Deszk. – Sz. Sándor, Ózd. – G. Ottó, Veszprém. – Cs. János, Mezőtúr. – V. Miklós, Szeged. – D. Miklós, Bp. IX., Csengettyű u. – T. Istvánné, Csörnyeföld.

Főszerkesztő: Tabi László – Szerkesztő: Földes György – Művészeti szerkesztő: Toncz Tibor
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. – Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100. *142–220. – 65.3224 – A szedés a Kossuth Nyomdában készült, a nyomási munkákat az Egyetemi Nyomda végezte – 65.7526 – Terjeszti a Posta Központi Hírlapiroda. Tel.: 180–850. INDEX: 25504

MEGKÉRDEZTÜK MUNKATÁRSAINKAT:

Mire emlékeznek legszívesebben?

A mohácsi vészre. Tudniillik ezt a tételt húztam az érettségin és jelesre vizsgáztam belőle.

D. F.

Sok mindenről lemaradtam életemben. Nem láttam Szemiramisz függőkertjét, nem hallgattam Szókratész egyetlen előadását sem, nem vettem részt a Bastille megrohanásában, de láttam azt a gólt, amelyet Hidegkuti Nándi 1953. november 25-én a Wembley-stadionban a mérkőzés első percében lőtt az angoloknak, s ez az a gól, amelyre a legszívesebben emlékezem vissza.

F. L.

A sorozásomra. Akkor tudtam meg, hogy bokasüllyedéssel áldott meg az ég és emiatt nem lehetek Horthy Miklós legszebb katonája.

F. Gy.

Csak a szépre...

f—p

1945-ben történt. A közbiztonság Pesten még nem volt tökéletes. Gyakoriak voltak az utcai rablások, vetkőztetések. Egyik este sötét külvárosi utcán gyalogoltam hazafelé. Egyszerre hatalmas, behemót férfi ugrik elém: „Ide a pénzt és az értékeket!" Bevallom, engedelmesen nyúltam értéktárgyaim után, amikor a rabló hirtelen közelebb lépett: „No, nézz oda! Ha jól emlékszem, mi együtt jártunk elemibe."

Meghívott a szomszéd kocsmába, hogy egy krigli sör mellett elbeszélgessünk a régi srácokról.

G. Sz.

A legszívesebben 1964. szeptember 9-ére emlékezem vissza. Ezen a napon, délután hat és negyed hét között, szubkontrával fogtuk el Gabi barátom piros rebetliját. Makkhetese, nyolcasa, kilencese volt és hét zöldje. A zöld királlyal indult, mert elfelejtette, hogy az ászt ő tette le a talonba. Az élet ritkán ajándékoz meg bennünket ilyen kivételesen boldog percekkel.

K. A.

Egy csodálatos estére... Akkor még nagyon kicsi voltam... De arra emlékszem, hogy egy nagy, fényesen kivilágított teremben zongoráztam... Rengeteg ember hallgatta a játékomat, aztán, mikor befejeztem, mindenki odajött hozzám és mindenki tapsolt... Pardon, rosszul emlékszem... Az nem is én voltam, hanem a kis Wolfgang Amadeus Mozart...

M. Gy.

Arra, hogy engem Thomas Mann is irigyelt, akivel 1929-ben Berlinben készítettem interjút, abból az alkalomból, hogy megkapta a Nobel-díjat. Ugyanakkor a német akadémia tagja lett, újra megjelentek összes művei és az egész világ ünnepelte. A Frölich étteremben találkoztunk, nekem mindössze egy pohár sörre való pénzem volt. Thomas Mann nézte, hogy milyen jóízűen iszom, azután megszólalt:

— Irigylem magát! Szabad sört innia...

P. L.

A fogaimra.

S. P.

Egy Ildikó nevű kislányra a harmincas évek elejéről. De hogy mért éppen őrá, azt már elfelejtettem.

T. L.

BUDAPESTI NEMZETKÖZI VÁSÁR

SOKMILLIÓS KÜLFÖLDI ÜZLETKÖTÉS MAGYAR GYÓGYSZEREKRŐL

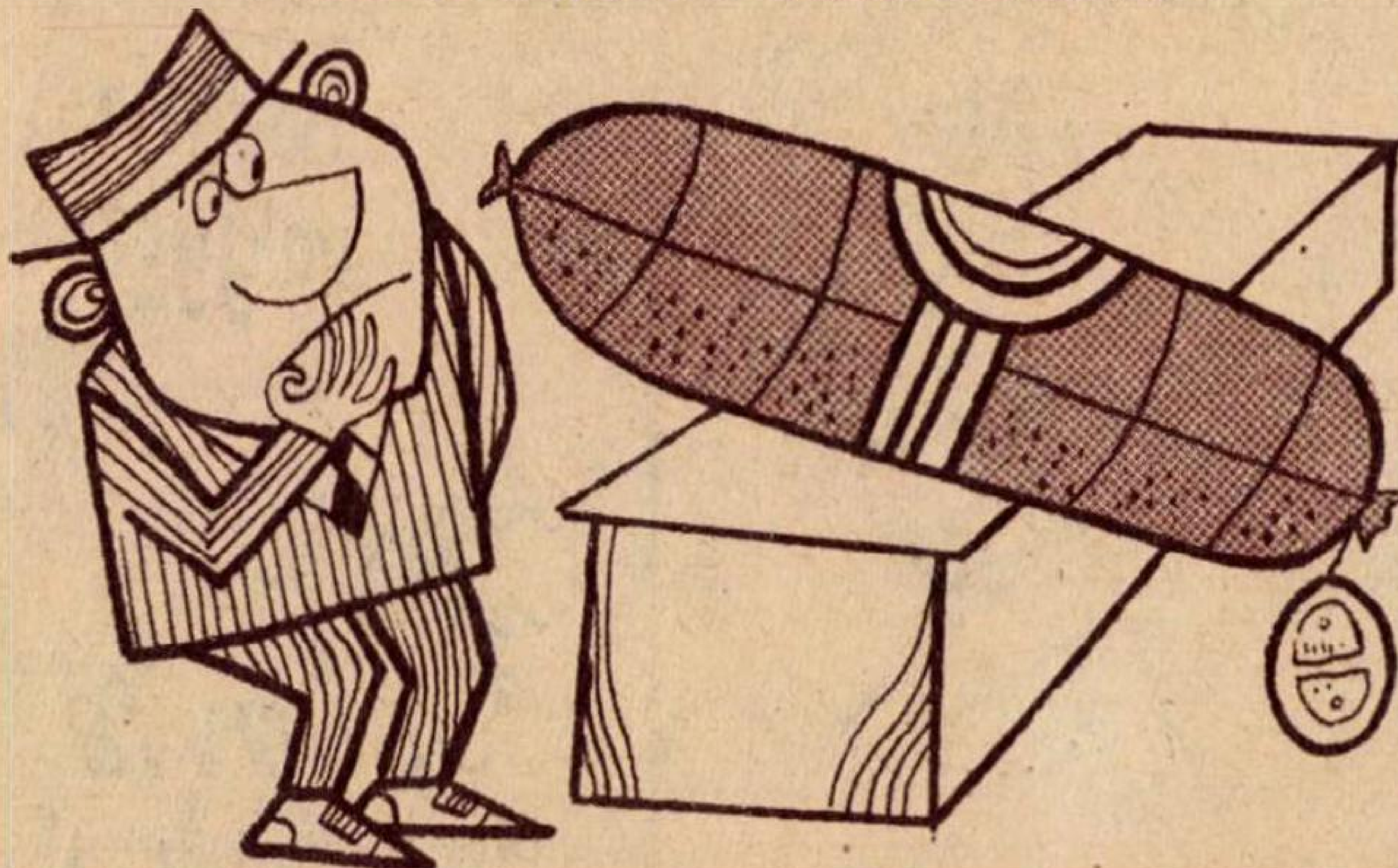

– Egészségünkre!

KÖNNYŰIPARI PAVILLON SZELLŐZŐ BERENDEZÉS NÉLKÜL

SZTÁR A MAGYAR ÓRIÁS-SZALÁMI

– Szép, csak kár, hogy nem érdemes sorozatban gyártani: nem fér a pult alá.

MINDENNEK ELJÖN AZ IDEJE

– Vajon mikor lesz nálunk is kapható?
– Majd, ha kimegy a divatból.

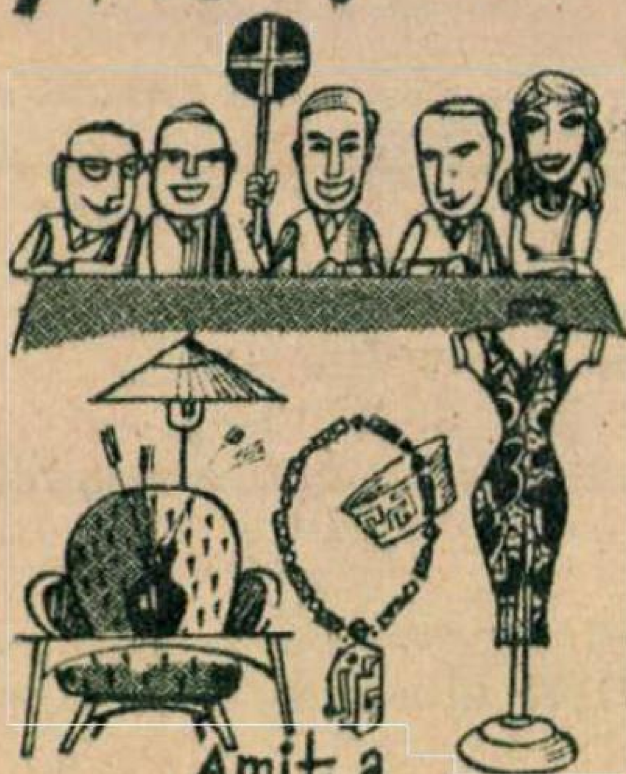
Fülöp György rajzai

Tökéletes nyári felszerelés...

nyári mosható Kartonruhával CALVIN-téri ÁRUHÁZ-ból

Művészi!

Amit a LAKÁSKULTURA BOLTBÓL V. Kossuth L. u. 17.
AJÁNDÉKTÁRGYAK BOLTJÁBÓL V. Kossuth L. u. 14
MINŐSÉGI NŐI RUHABOLTBÓL V. Kecskeméti u. 4
vásárol

Fürdőruha bemutató

május 26. 28. 31.

Divatcsarnok Népköztársaság-u. 39.
Lotz-terem du. ½5 és ½6

NAGY VÁLASZTÉK

jobbnál-jobb könyvekben

Ruhatisztító Ktsz

Most érdemes!

TÜKÖR
a tökéletes ablaktisztító

Csak nyerhet...

a KÖNYVSORSJÁTÉKON
HÚZÁS: JUN. 13-ÁN

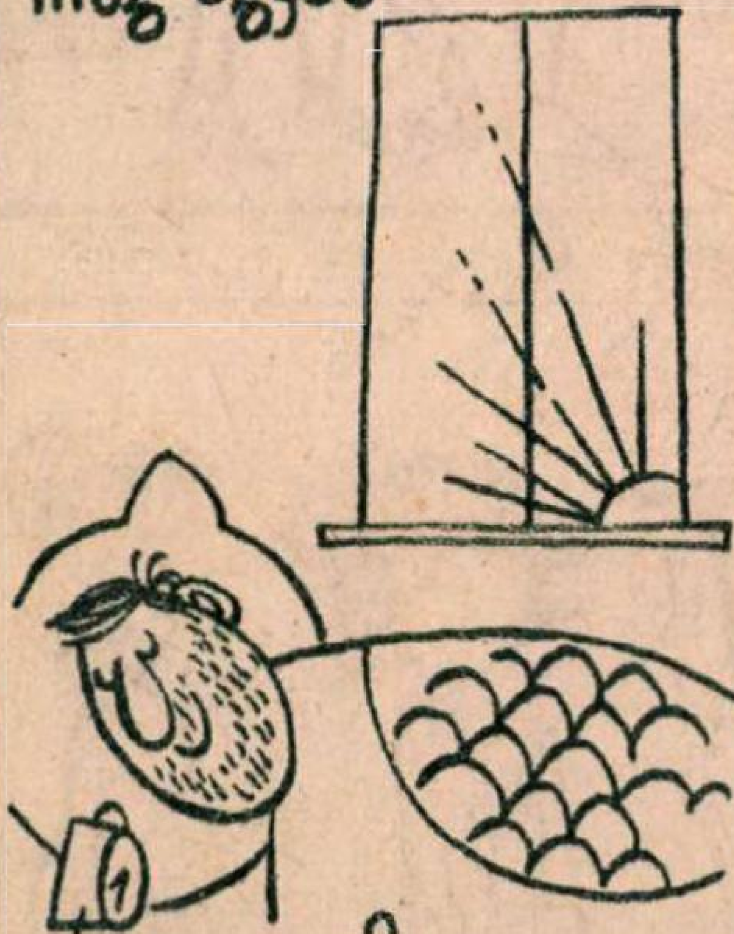
Most a magáé lehet...

kedvenc lemeze

Hanglemezvásár
30-50% kedvezmény

Szundíthat még egyet

a BARBON habzó borotvakrémmel gyorsan borotválkozik

Ne facsarja ki magát!

a CENTRIFUGA kíméli önt és a ruhát

Tavasszal-nyáron...

hegyen-völgyön

Danuvia motorkerékpárral